

de Sprokkel

vrijzinnig humanistisch tijdschrift
regio Westhoek Noord

ZOMER 2015

thema ONDERWIJS

V.U.: Marc Van Muylen, Houtsaegerlaan 21, 8670 Koksijde | Verschijnt driemaandelijks | juli - augustus - september | 4de jaargang nr. 1

Afgeefkantoor: Gent X
P913985 - BC31649

de mens.nu
is vrijzinnig humanistisch

kernredactie

Nele Deblauwe
Lieve De Cuyper
Steven Dudal
André Laveyne
Marc Mortier
Marc Van Muylem

droegen ook bij aan dit nummer

Luc Bentein
Jean-Marie Vanhaelewijn
Denise Van der Meiren
Annie Decler
Freddy Sandra
Maurits De Picker

Bericht aan de lezers en de auteurs

Dit tijdschrift wordt gratis verspreid binnen de vrijzinnig humanistische gemeenschap regio Westhoek Noord. Wens je dit tijdschrift te ontvangen stuur dan je adresgegevens naar diksmuide@demens.nu. Je gegevens worden, behoudens bezwaar, opgenomen in een bestand beheerd door het huisvandeMens Diksmuide en uitsluitend gebruikt voor de verspreiding van dit tijdschrift. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de door derden geleverde artikels. De kernredactie behoudt zich het recht om ingeleverde artikels te wijzigen, in samenspraak met de auteurs.

Inhoud

Editoriaal	2
Actueel	3
Column	4
Hoofdartikels	5-6-7-8-9-10-11
Discussietekst	12-13
Jong & Vrijzinnig	14
Boekbespreking	15
Activiteiten in de regio	16-17-18
HuisvandeMens	19
Lokale vereniging	20-21-22-23
Voorbije feesten	24-25
In de kijker	26-27

Editoriaal

ONDERWIJS een BASISRECHT voor ALLE KINDEREN

In België zijn kinderen verplicht te leren (dus niet naar school te gaan) tussen zes en achttien jaar. De ene met goesting, de andere met enige tegenzin. De ene herinnert er zich na jaren amper wat van, de andere beleefde het zo intens en kan er zelfs 60 jaar later voluit over vertellen.

Zo iemand is mijn echtgenote. Aanleiding was een groepsfoto uit de oude doos, doorgemaild door een oud- klasgenoot. Wie herkent wie? Wie ontbreekt er?

Het startpunt van herinneringen en anekdotes ophalen. Niet enkel wat de groepsfoto betreft maar verhalen die teruggaan tot in haar kleuterschooltijd. Oude klasfoto's worden bovengehaald

"... Juf Sels (1957- K3) met 30 kleuters allemaal netjes aan individuele tafeltjes, geen speelhoekejes maar wel een dikke boom op de speelplaats met zitbankjes errond; meester Groeseneken (4^e leerjaar) was tevens ook directeur; meester Patteet (5^e leerjaar) die iedere week knutselen gaf en de aquariums op school verzorgde; meester Gevers (6^e leerjaar) die met Dikkertje Dap van Annie M.G. Schmidt zijn leerlingen leerde zingen en toneelspelen; Mevr. Theuns (latijn) die haar, volgens haar om reden dat ze naar de moderne was overgestapt, de laatste dag van het lager middelbaar bestraftte omdat ze nog in de rij aan het praten was; Mevr. Van den Rijn (fysica) die een zenuwachtige stagiair tijdens de les over "drijven, zweven en zinken", zonder z'n jas uit te trekken het zinkend voorwerp uit de waterbak deed nemen; Mevr. Stockmans (lich. opv.) bij wie ze in de kleedkamer bewust over vrouwenrechten begonnen, zodat er uiteindelijk nog maar 10 min. turnles restte; Mevr. Boers (pedagogie) die later haar inspecteur zou worden ..."

Uren kan ze verdergaan.

Eén ding is me overduidelijk: zij is nooit tegen haar zin naar school geweest en nu besef ik waarom ze kleuterleidster en daarna schooldirecteur geworden is.

Tot haar 57e is zij met volle goesting naar school geweest en is iedereen dankbaar dat ze als kind uit een arbeidersgezin **'alle kansen'** gekregen heeft om haar kwaliteiten te mogen ontwikkelen.

'Kansen' die alle kinderen verdienen.

Spijtig genoeg zijn er, ook in België, veel kinderen die de geboden onderwijskansen door sociaal-maatschappelijke omstandigheden niet krijgen of ze om diverse redenen niet grijpen waardoor ze zonder diploma de schoolbanken verlaten. Gelukkig kunnen zij later eventueel nog via het tweedekansonderwijs een nieuwe kans benutten.

Maar er bestaan anno 2015, niettegenstaande onderwijs een **'basisrecht voor alle kinderen ter wereld'** is, nog steeds miljoenen kinderen die zelfs gewoonweg niet naar school kunnen.

Het grote deel daarvan (3/5) zijn meisjes! Sommigen kunnen niet vanwege oorlog, om reden dat de machthebbers liever in wapens dan in onderwijs investeren.

Anderen omdat hun ouders het schoolgeld of de verplichte uniformen niet kunnen betalen. Nog anderen omdat ze als kind moeten gaan werken of thuis helpen in het huishouden.

Niet te geloven en onaanvaardbaar temeer dat onderwijs het fundament is van de samenleving en een instrument moet zijn dat ongelijkheden in de samenleving tegengaat, in plaats van ze te versterken. Een recht dat voor iedereen even toegankelijk zou moeten zijn en niet enkel voor wie een voldoende hoog inkomen heeft.

Ik besef dat het succesverhaal van mijn echtgenote geen evidentie is en ben dan ook overtuigd dat besparen op "onderwijs" en "gelijke onderwijskansen" onverantwoord is!

Marc Van Muylem

voorzitter VOC de koepel -Westhoek

Bruggeling Erwin Steyaert wint poëziewedstrijd van het Levenshuis

Op vrijdag 24 april vond de prijsuitreiking aan de laureaten van de poëziewedstrijd van het Levenshuis plaats in het Provinciaal Hof te Brugge. Tijdens deze avond droeg Maaike Cafmeyer de winnende gedichten voor en werd kunst van Peter Jonckheere tentoongesteld. De eerste prijs ging naar bruggeling Erwin Steyaert met zijn gedicht 'Gay Tango'.

Wat gaat er om in mensen, van de eerste tot de laatste schreeuw? Wat betekent zelfbeschikking? Wat is leven met hart en ziel, met lijf en leden?

Dit vormde de inspiratie voor poëtische zielen om deel te nemen aan de poëziewedstrijd van het Levenshuis, getiteld 'Leven als lijfmotief'. Het LevensEinde InformatieForum (LEIF) West-Vlaanderen en het Centrum voor Geboorteregeling en Seksuele Opvoeding (CGSO) Brugge vormen samen het Levenshuis. Zij organiseerden de wedstrijd i.s.m. Curieus West-Vlaanderen, het Poëziecentrum en het huis-vandeMens.

De wedstrijd liep van begin juli tot en met eind november 2014. Het nodigde heel wat mensen uit stil te staan bij het thema zelfbeschikkingsrecht en zette mensen aan tot nadenken over hun levenservaringen. 681 gedichten werden ingestuurd door 441 verschillende dichters, waarvan 231 dichters uit Vlaanderen, 200 uit Nederland en 10 uit andere landen. 31 jongeren tussen 12 en 18 jaar stuurden een gedicht in. Alle ingezonden gedichten bestonden uit aangrijpende getuigenissen, mooie brokjes tekst, herkenbare gedachten. De jury (Daniel Billiet, Philip Hoorne en Albrecht B Doemlicht van het Venijnig Gebroed) koos hieruit 46 gedichten voor publicatie in een dichtbundel. Peter Jonckheere, Brugs beeldend kunstenaar, creëerde bij elk van de 10 eerst gerangschikte gedichten en het gedicht van de jongerenprijs een gepersonaliseerd kunstwerk.

De prijsuitreiking van de poëziewedstrijd Leven als lijfmotief in het Provinciaal Hof te Brugge was een feestelijke avond met poëzie, beeldende kunst en muziek waar het thema 'zelfbeschikkingsrecht' centraal stond (tekenend voor de werking van het Levenshuis). Maaike Cafmeyer droeg er de winnende gedichten voor.

Bruggeling Erwin Steyaert mocht de eerste prijs in ontvangst nemen, een cheque van 300 euro. Dit voor zijn gedicht 'Gay Tango'. Jurylid Daniel Billiet motiveert de keuze als volgt: *"Wonderlijk simultaan danst de dichter in zijn woorden en beelden de tango. Maar er is veel meer aan de hand in dit gedicht. Terwijl heel close de dans op de voeten wordt gevolgd, laat de dichter naadloos een tweede 'verhaal' binnen glijden in het gedicht. Met doeltreffend zelfzekere beelden schetst hij een 'ik', een danspartner die onzeker is. Hij heeft dan wel de danspassen correct in de benen, maar er woelt en stormt van alles in hem."*

De tweede prijs (200 euro) ging naar Shari Van Goethem uit Niel met haar gedicht 'Goede grond kiezen', de derde prijs (100 euro) ging naar Cora De Vos uit Nederland, met 'Nog niet'. De jongerenprijs (100 euro) tenslotte ging naar de 16-jarige Denise De Bruijn, eveneens uit Nederland, met 'Mijn vragen'.

De dichtbundel, die geïllustreerd is met de werken van Peter Jonckheere, kost 10 euro en kan je bekomen bij Curieus West-Vlaanderen via een mailtje naar info.west-vlaanderen@curieus.be of een seintje op T 050 47 18 93.

Dit project genoot de steun van de provincie West-Vlaanderen, de Nationale Loterij en deMens.nu.

Meer info: www.levenshuis.be

Bron: persbericht 25-04-15 van Lieve De Cuyper

Gay Tango

Bandoneon zet in. In mijn oog smelt zijn mascarablik. Gladde kin, fiere nek, haar in gel. Ik slik en hou hem kort, wring hem, dwing hem in de bochten.

Hij pareert, paradeert. Sierlijk. Slank. Een man in maatpak met de finesses van een danseres. Hij gooit dobbelstenen in mijn pas. Ik tel de ogen en verlies.

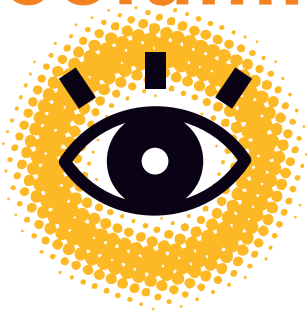
Vermetel schuif ik met hem naar de rand. Een schemerleven in pluchen bars en clandestiene tenten flitst voorbij. Vioolspel in zijn keel. Donder rommelt

in mijn heupen. Ritmes zwellen. Drieste stappen. Trieste klank. Zolang de dans gaat, pas ik op mijn tellen. Als het stopt, weet ik geen raad met vragen die ik stellen moet.

Ik ken zijn naam niet als zijn glimlach mij de zaal introont waar het duister wacht.

Erwin Steyaert

De kijk van ... Jean-Marie

Hoe ik terugkijk op mijn schooltijd? Als een prettige tijd. Veel plezier gehad, een paar wijze lessen geleerd. Vrienden aan overgehouden. Kortom, naar school gaan aan het Koninklijk Atheneum in Roeselare, was nooit een sleur.

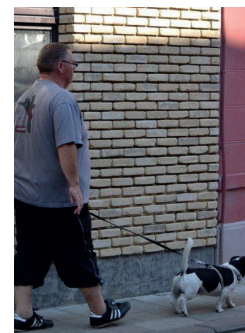

Foto: Els Deneir

Dat ik niet de braafste en stilste van de klas was, zal zeker aan dat goed gevoel hebben bijgedragen. Ach, het is toch van alle tijden. Kijken hoe ver je kunt gaan bij nieuwe leraars of leraressen. En liep je tegen de lamp: eigen schuld, dikke bult!! We wisten al vlug welk vlees we in de kuip hadden, maar ook omgekeerd was dat heel zeker het geval. Eens de grenzen bepaald, waren er nooit problemen. Als ik de verhalen van tegenwoordig hoor, dan is les geven echt niet prettig meer.

Op het ogenblik zelf heb je daar minder zicht op. Pas later besef je dat die vrouwen en mannen hun job prima hebben gedaan. De school stond als vrij los qua discipline bekend, maar ze hebben ons in die zagezegde losse sfeer, enorm veel bijgebracht. Leren nadenken, leren discussiëren, een mening op papier zetten. Tot op de dag van vandaag - en het zal nog wel een tijdje doorgaan, hoop ik - pluk ik de vruchten van hun inspanningen. Al zal niet iedereen het daar mee eens zijn. Ik kan nogal koppig zijn in discussies. Je moet al met heel onderbouwde argumenten komen om mij van mening te doen veranderen. En waar ik echt een hekel aan heb, zijn die oeverloze discussies waar je na een hele tijd palaveren, toch nog geen oplossing hebt gevonden. Dan hebben wij het toch anders aangeleerd gekregen. Op school debatteerden we ook, maar als er na bv. een kwartier geen oplossing was gevonden, was de conclusie van de leerkracht dat geen van alle partijen echt een oplossing wilde. Wees er maar zeker van dat je na een tweetal dergelijke tussenkomsten, je allemaal op zoek ging naar een werkbare oplossing. Discussiëren, kan men dit nog als student? Een gesprek voeren? Ja, op de sociale media, waar je lekker anoniem je gang mag gaan. En als je toch die persoon aan de kant

kent, moet je hem of haar zeker niet in de ogen kijken. Dan is het heel wat makkelijker om verwijten allerhande te sturen. Facebook en andere toestanden, het is heel zeker niet aan mij besteed. Mij kan het niet schelen wat een vriend(in) heeft klaargemaakt - dan nog meestal met bijhorende foto - als avondeten. Of hoe een date van een maat is gelopen. Moet dat nu echt zo maar in de openheid gegooid worden? Ik blijf er me over verbazen dat niet meer mensen afhaken.

Op school debatteerden we ook, maar als er na bv. een kwartier geen oplossing was gevonden, was de conclusie van de leerkracht dat geen van alle partijen echt een oplossing wilde. Wees er maar zeker van dat je na een tweetal dergelijke tussenkomsten, je allemaal op zoek ging naar een werkbare oplossing.

Om de zoveel jaar is er wel een onderwijsminister die de hele zaak wil omgooien. Na zeer grondig onderzoek en een waarschijnlijk nog grondiger audit, heeft men dé oplossing gevonden. Maar waar al die geleerde en - vooral - vet betaalde mensen nooit bij te rade gaan, zijn de mensen in het veld. Wanneer werden leerkrachten nog eens bevraagd over het onderwijs of specifieker over hun lesgeven? Moet er echt in ieder gehucht een school zijn? Meestal zijn er nu zelfs soms twee. Want de eigen zuil is zo veel beter! Hier gaat kwantiteit toch ten koste van kwaliteit. Steeds meer jongeren verlaten school zonder diploma. Is verplicht naar school tot 18 dan nog echt voor iedereen nodig, want de

klassen waar volwassenen toch nog een getuigschrift willen zitten bomvol. En de avondscholen werken vaak met wachtlijsten. Daar zitten heel zeker veel mensen bij die in hun schooltijd de verkeerde keuze maakten of opgedrongen kregen.

Misschien, heel misschien dat in plaats van altijd van het eigen grote gelijk uit te gaan, we in de nabije toekomst eens de kwaliteit van het onderwijs voorop stellen én wat het beste is voor iedereen. En laat nu eens de strijd wie het 'recht' heeft op het meeste overheidsgeld, achterwege.

Bewust kiezen voor onderwijs

Het officieel onderwijs? Een verstandige keuze!

Een samenleving wordt gedetermineerd door haar onderwijs. Een samenleving IS haar onderwijs, is wat haar onderwijs haar oplevert, niet enkel aan het einde van de onderwijscyclus, maar doorheen het gehele schoolproces, een proces van leren, een proces van onderwijzen, van kleuter tot jonge adolescent.

Onderwijzen is een veelvoudwoord. Het slaat niet enkel op het verwerven van kennis, het omvat ook niet in het minst het onderwijzen in gedrag, het inzicht verwerven in vaardigheden, en finaal, het leren betrekken van deze drie eigenschappen op elkaar vanuit een individuele ontplooiing naar samenleven, naar omgaan met de ander.

Zulke onderwijsaspiraties en -doelstellingen vergen moed, overtuiging, doorzetting, inzicht, en verantwoordelijkheid, want centraal staat een passend en onderbouwd referentiekader scheppen, waarin jonge mensen kunnen gedijen op hun weg naar volwassenheid, een kader dat ruimte 'vrij maakt' voor vrij en zelfstandig leren denken en handelen.

Indien, zoals gesteld, een samenleving de resultante is van de kwaliteit van haar onderwijs, dan dient dit onderwijs op de grootst mogelijke publieke ruimte betrekking te hebben, zich open te stellen voor alle kinderen, los van hun sociaal-culturele context, van hun ideologische en levensbeschouwelijke overtuiging. De individuele eigenheid van elk kind moet onverdeeld de boventoon voeren, moet onverbreekelijk centraal staan in een onderwijsproces dat deze jonge mensen anderhalf decennium met passie en met een nooit aflatend dynamisch en creatief engagement, met open geest moet (op)leiden en begeleiden tot mondige en verantwoordelijke burgers, die overtuigd en met open vizier de nieuwe wereld kunnen tegemoet treden.

Enkel onderwijs dat zich ongebonden manifesteert kan actief pluralisme claimen, een onderwijs dat consciëntieus zich niet enkel betrokken voelt, maar zich betrokken maakt op de samenleving, er deel wil van uitmaken, er zich toe engageert dit actief pluralisme te vestigen, te verdedigen, te exploiteren in het belang van iedereen, want beseffend dat de samenleving één en ondeelbaar is, en hieruit de bereidheid te tonen er met zijn allen verantwoordelijkheid voor te (willen) dragen.

Ongebonden onderwijzen beklemtoont het hoogste goed waarmee men een samenleving dient tegemoet te treden: de individuele vrijheid van een mens zichzelf te kunnen zijn:

mogen denken, mogen geloven, mogen kritisch zijn, mogen vragen stellen, mogen beleven, mogen voelen, zonder dat het wordt opgelegd in onwrikbare regels en opvattingen. Ongebonden omhelst de vrijheid individueel te berekenen, tot conclusie en handelen te komen, en hiervoor verantwoordelijkheid te leren dragen.

Het is een besef van de onvergankelijkheid van waarden, wat voor ongebonden onderwijs onverbreekelijk en onmiskenbaar inhoudt dat het zich niet waardenvrij opstelt, dat het zich vooral niet waardenvrij "gedraagt". Ook en vooral de democratie is daarmee niet gediend, want deze wordt juist gekenmerkt door een verantwoordelijkheidsbesef, en een zich sociaal gedragen door precies waarden te hantieren die noodzakelijk zijn voor een harmonieus sociaal omgaan met elkaar. Het zijn juist deze waarden die men moet terugvinden in het onderwijzen en verwerven van kennis, gedrag en vaardigheden.

Een samenleving IS haar onderwijs, met inbegrip van al haar afgeleiden. Dit onderwijs moet binden en verenigen, maar verschillen niet negeren noch ontkennen. Een kind is nu eenmaal wat het is, een cultuurwezen, en het dient hiermee te leren omgaan, ervoor op te komen, maar diezelfde cultuur ook leren relativiseren, hem desnoods in vraag durven stellen, hem in perspectief leren plaatsen.

Enkel specifiek onderwijs kan deze samengestelde opdracht, hierboven beschreven, daadwerkelijk en daadverbonden aan. Dat geconcipeerd onderwijs dat doeltreffend en zonder schroom noch verborgen agenda met diversiteit in haar volheid omgaat en omspringt, deze niet ontziet noch ontkent, maar haar welkom heet en haar durft te proeven. Het "doel treffend" omgaan met diversiteit is elk kind aanvaarden zoals het is, uniek zonder meer, maar onmiskenbaar ook kenmerken in gemeenschap met anderen te hebben, en, aan het begin van zijn of haar leven niet waardenvrij aan deze wereld toevertrouwd, dit binnen een eigen sociale context en politieke verhalen, eigen filosofische en levensbeschouwelijke ijkpunten.

Eén enkel onderwijs geeft ruimte aan en verwezenlijkt de vrijheid om een ongebonden project te kunnen realiseren, in de eerste en laatste plaats omdat het zich principieel niet anders kan dan distantiëren van een onderwijs dat zich (vast)nagelt aan een onbewijsbare identiteit, en hierdoor schoolomgevingen levensbeschouwelijk segmenteert. Stel je even de multiculturele samenleving in de hier opgebouwde redenering als een schaakspel voor, dan kan het toch niet anders dan te opteren voor een gedifferentieerde

rijkdom, waarin een ongebonden onderwijs fundamenteel aan zet is: het OFFICIEEL ONDERWIJS, een verstandige keuze.

Luc Meys

LIED DER OFFICIELE SCHOOL

Waar 't verstand in vree kan groeien
Waar 't gemoed kan openbloeien
Waar bij 't leren als bij 't stoeien
't leven lukt en lacht

Waar men ons de macht zal geven
Om te kampen voor het leven
Waar de wil wordt opgedreven tot zijn hoogste dracht

Waar de vrijheid van gedachten in de geesten leeft
Waar men met vereende krachten
Immer opwaarts streeft

Daar is de school die wij beminnen met gloed
Met een kracht die wonderen doet
Daar zij verrijst uit diep gemoed

D'officiële school
Is als een symbool
Van waarheidsdrang en zucht
naar het schoon en het goed
Van waarheidsdrang en zucht
naar het schoon en het goed

Bron:

Componist: Broeckx, Jan

Auteur: Mielants, Flor

Waarom kiezen voor het GO!?

Een school kiezen is geen gemakkelijke opgave voor (jonge) ouders. Tal van vragen moeten een antwoord krijgen. Zal men zorg dragen voor mijn kind? Voor zijn welzijn? Voor zijn veiligheid? Zal mijn kind voldoende kennis en kunde opdoen? Is de school bereikbaar, ook voor grootouders eventueel? Is er opvang op mijn maat? Als dochter of zoon groter wordt en naar het secundair onderwijs moet, welke studiekeuze?

De school moet in functie staan van het kind zelf, elk kind is het best mogelijke waard. Is er nog een onderscheid tussen officieel en vrij katholiek onderwijs? JA! De slogan “elke leerling een VIP” is geen loze zin. De visie van het officieel onderwijs stelt het kind op de eerste plaats. De “schoolcultuur” is zeer belangrijk voor het welbevinden van uw kind. Enkel wanneer een kind zich goed voelt op school gaat het er graag naar toe. Enkel wanneer men als ouder de school en de onderwijsverstrekkers vlot kan bereiken en wanneer er steeds bereidheid is tot overleg en gesprek, blijft men vertrouwen houden. Dit is de mentaliteit van het officieel onderwijs. Elitair zijn is geen synoniem van streven naar kwaliteit. Elk kind heeft recht op het beste. Gelijke onderwijskansen moeten, voor iedereen.

Veel is vandaag te doen over diversiteit en hoe er mee omgaan. Het katholiek onderwijs stelt zich open voor moslim-leerlingen en dito leerkrachten. Op de vraag hoe dit te rijmen is met het “katholiek onderwijsproject”, is het antwoord steeds ontwijkend. De neutraliteit die het officieel onderwijs steeds heeft gekoesterd, wordt betwist. Terwijl het juist die neutraliteit is die garant staat voor het open onthaal van eender welke leerling, ongeacht de filosofische of religieuze overtuiging. Iedereen is welkom en de leerlingen worden opgevoed tot mensen die een eigen keuze kunnen maken in het leven. Een opinie van bovenuit wordt niet opgedrongen.

Omwille van dit alles loont het de moeite om soms praktische bezwaren opzij te zetten. Iets verder moeten gaan naar school, even in de opvang laten, eten op school over de middag, ... Dit alles weegt niet op tegen de voordelen van het officieel onderwijs. **Omdat het belangrijkste uw kind is!**

Luc Bentein
ethicus

Ze kiezen niet voor de folder

«De meeste ouders zeggen wel dat ze voor ons opvoedkundig project kiezen, maar het eerste dat ze komen vragen is of er naschoolse opvang is, of het niveau wel hoog genoeg is en hoeveel allochtone leerlingen er in de klassen zitten.» Een citaat uit de leraarskamer. Hoe kiezen ouders (en leerlingen) écht een school? Welke bewuste en onbewuste motieven komen voort uit een nieuw onderzoek. Binnen een straal van 12 kilometer vindt men overal in Vlaanderen minstens één secundaire school of scholengemeenschap. Lagere scholen zijn er nog veel meer. Dat maakt kiezen moeilijk. De schoolkeuze van ouders en hun kinderen is een individueel verhaal. Vroegere studies wijzen uit dat zij drie factoren in acht nemen: de kwaliteit van de school, de levensbeschouwing (onderwijsnet) en de afstand tussen school en thuis. De vraag is: in welke volgorde van belangrijkheid? Universitaire teams uit Leuven (Hoger Instituut voor de Arbeid) en Gent (Vakgroep Onderwijskunde) ondervroegen alles samen zo'n 1500 leerlingen en hun ouders van het lager en secundair onderwijs in een honderdtal Vlaamse scholen. Ze trokken na hoe sterk de drie factoren meespelen en wat nog zoal bij schoolkeuze komt kijken. Er is alvast een verschil tussen wat ouders aanduiden op een enquêteformulier en wat ze zeggen in een persoonlijk interview.

Tabel 1: kiezen voor een lagere school

Hoe kiezen ouders een lagere school voor hun kind? 500 ouders kregen 44 mogelijke keuzemotieven voorgelegd, met de vraag hoe belangrijk ze die vinden. Dit levert de volgende top tien op:

1. Het opvoedingsklimaat / de sfeer is goed
2. Mijn kind voelt zich er goed
3. De school heeft een goed imago
4. De school biedt een volledig lager onderwijs aan
5. De nadruk ligt op samenwerken en respect hebben voor mekaar
6. Mijn kind liep er al kleuterschool
7. Het is veilig op school
8. De nadruk ligt op leren lezen, schrijven en rekenen
9. De school heeft een competente directie
10. De school ligt dicht bij huis

Verderop in het rijtje vinden we: 12. De levensbeschouwing van de school (onderwijsnet); 19. Er is voor- en naschoolse opvang; 28. De kinderen kunnen 's middags warm eten; 33. De school is goedkoop; 36. De school verspreidt een

folder; 38. Er zitten weinig buitenlandse kinderen; 42. Advies van het Psycho-Medisch-Sociaal centrum (PMS) of Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB).

Een volledig open bevraging van de ouders (wat vindt u belangrijk bij de keuze van een school?) levert in de top tien meer pragmatische motieven op (afstand, opvang, maaltijden). Verschuivingen zijn er ook als men de ouders in een interview expliciet vraagt naar het belang van bepaalde keuzecriteria. Dan zal bijvoorbeeld het onderwijsnet waartoe de school behoort, zwaarder doorwegen.

Tabel 2: kiezen voor een secundaire school

Hoe kiezen ouders een secundaire school voor of met hun kind? Een enquête onder 940 ouders levert 38 criteria op. Dit is de top tien:

1. Leerlingen gaan er graag naartoe
2. Leerlingen leren samenwerken en elkaar respecteren
3. Goede voorbereiding op een hogere studie
4. Een goed leerkrachtenteam
5. De goede naam, reputatie van de school
6. Veel aandacht voor leerlingen met problemen
7. Levensbeschouwing (vrije onderwijsnet)
8. Een waardevol diploma
9. Goed uitgebouwde infrastructuur
10. Er wordt weinig gespijeld

Verderop in het rijtje vinden we: 16. Buitenschoolse activiteiten; 20. Rekening houden met de mening van de ouders; 29. Kinderen uit dezelfde sociale klasse; 34. Weinig allochtone kinderen; 38. Goedkope school.

Bron: *KLASSE nr 106- juni 2000

* Voor elk wat wils. Schoolkeuze in basis- en secundair onderwijs. OBPWO-project 97.02, 1999, een onderzoek in opdracht van het departement Onderwijs, uitgevoerd door Hilde Creten, Leen Ackaert, Hilde De Vos, Bruno Vanobbergen en Veronique Warmoes o.l.v. Mia Douterlungne (Hoger Instituut voor de Arbeid, Leuven) en Jean-Pierre Verhaeghe (Vakgroep Onderwijskunde, Universiteit Gent).

Bewerking artikel:
Denise Van der Meiren

Het GO! zet in op interlevensbeschouwelijke dialoog

Het GO! pleit in haar memorandum voor een geactualiseerd concept 'Levensbeschouwelijke vakken'. Het GO! wil elke 18-jarige de nodige competenties geven voor een bewuste levensbeschouwelijke keuze en voor het positief omgaan met levensbeschouwingen in onze diverse samenleving. Saskia Lieveyns, adviseur coördinator pedagogische begeleidingsdienst GO!, vertelt hoe ingezet wordt op interlevensbeschouwelijke dialoog en waarom.

De Raad van het GO! besliste enkele jaren geleden om in de 3^e graad SO in te zetten op de kennismaking met andere levensbeschouwingen en interlevensbeschouwelijke dialoog. Waarom en wat is de huidige situatie?

SASKIA LIEVEYNS Bij gesprekken rond de realisatie van het pedagogisch project van het GO! wierp de vraag zich op of we niet veel meer werk moeten maken van interlevensbeschouwelijk samenwerken. Ook van samenwerken over de levensbeschouwelijke vakken heen, de link maken naar andere vakken zoals biologie of aardrijkskunde. Om zo tot schoolprojecten te komen die het PPGO ondersteunen, om tot dialoog te komen, vanuit een breed kader en gedragen binnen een schoolcultuur.

We onderzoeken op dit moment of we kunnen vertrekken vanuit een module in de 3^e graad SO, waarbij interlevensbeschouwelijk dialogeren centraal staat. We bekijken hoe de module er uit kan zien via proefprojecten. Daaruit willen we leren wat een haalbare piste is, en of het in die mate haalbaar is dat we zouden kunnen evolueren naar een 1 + 1 situatie, 1u elk levensbeschouwelijk vak afzonderlijk + 1 gemeenschappelijk u interlevensbeschouwelijke dialoog in de 3^e graad SO. De huidige situatie is dus nog steeds dat er 2u levensbeschouwelijke vakken zijn. We bevinden ons nu in een fase van proefprojecten in een aantal scholen waarbij ze elk vanuit hun context naar inhoud gaan kijken. Wat nemen we op, hoe pakken we het aan? Dit proces monitoren we vanuit de werkgroep Levensbeschouwing waarbij we rapporteren aan de Raad GO! over de goede praktijken en de valkuilen die we hier in zien.

Er zijn proefprojecten lopende in Brussel, Antwerpen en Hasselt. De scholen hebben verschillende contexten, wat het interessant maakt. In Antwerpen wordt de rol opgenomen door het Atheneum Antwerpen dat al langer een traditie heeft van dergelijke projecten. Zij hebben al geleerd hoe om te gaan met de diversiteit aan levensbeschouwingen. Het project van Antwerpen zal niet klakkeloos over

te nemen zijn in andere scholen. Van daar de opstart van projecten in scholen met een andere context. In Brussel loopt er sinds begin van dit schooljaar een project in het Atheneum in de Moutstraat. Het KA en KTA2 Hasselt zijn pas onlangs van start ge-

gaan. Qua inhoud weten we rond welke competenties we willen werken, welke doelstellingen we willen bereiken. Dat is een referentiekader dat in het begin van het traject goedgekeurd is. Binnen de vier pilootscholen scholen zijn er werkgroepen waarin door de leerkrachten levensbeschouwing en de leerkrachten van de algemene vakken gezamenlijk beslist wordt welke thema's ze aan bod laten komen, en dit vanuit hun respectieve invalshoeken. In Brussel wordt er bijvoorbeeld samengewerkt met Aardrijkskunde en Geschiedenis vanuit de verschillende levensbeschouwingen waarbij bekeken wordt welke impact cultuur in het algemeen en levensbeschouwing in het bijzonder heeft op de cartografie, hoe je een bepaald wereldbeeld voorstelt op kaart. De benadering is boeiend, vanuit de lezing van kaarten leiden ze af hoe verschillende culturen en levensbeschouwingen naar de wereld kijken. Van daaruit kan de dialoog vormgegeven worden. In Antwerpen zijn er projecten die eerder de combinatie tussen levensbeschouwing en plastische kunsten bekeken het voorbije jaar. Zo zie je dat er in de scholen gewerkt wordt vanuit de eigenheid, vanuit wat er in de school aanwezig is aan diversiteit, aan leerkrachten, aan kennis en expertise, en dat men van daaruit inhoudelijk invulling geeft. De autonomie om in het eigen kader invulling te geven is een goede zaak.

Brussel en Antwerpen kunnen we binnenkort evalueren, in Hasselt zijn er voorbereidingen bezig om in september met een project van start gaan.

Onze projecten situeren zich enkel in het SO, in de 3^e graad. Hier mag je verwachten dat de leerlingen ondertussen kennis hebben opgedaan over de eigen levensbeschouwing en dat ze op een leeftijd gekomen zijn om de blik te verruimen. In de 3^e graad verwachten we dat leerlingen voorbereid worden om hun rol als burger op te nemen in de maatschappij en hopen we dat hun geest open genoeg is.

Je kan er dan effectief op inzetten.

Van in de basisschool wordt er wel al gedurende 6u per jaar aan de interlevensbeschouwelijke competenties van de leerlingen gewerkt, dit is iets waartoe de inspecties levensbeschouwelijke vakken zich hebben geëngageerd. Leerlingen in het basisonderwijs zijn er minder klaar voor op zich maar dit kan groeien. Ze leren vooral hun eigen wortels kennen in levensbeschouwing en cultuur, opgroeiend verwerven ze gradueel kennis over andere levensbeschouwingen. Van in het 1° leerjaar leren ze bv. de symbolen van andere levensbeschouwingen kennen.

De proefprojecten zijn er op gericht een module rond interlevensbeschouwelijke dialoog vorm te geven maar we gaan uiteindelijk misschien naar een nieuw vak?

SASKIA LIEVEYNS Dat zou kunnen maar het is niet wat er vandaag voor ons aan de orde is. In ons memorandum staat dat we voor de invulling van een module gaan in de 3° graad. Die module kan wel in die mate uitgebreid worden dat ze de omvang zou kunnen krijgen van een vak. Wat vandaag getest wordt is goed om een invulling van de module te bekomen. We willen tegelijk leren of de evolutie naar een situatie van 1 levensbeschouwelijk vak, t.t.z. voor de leerling de keuze uit de verschillende levensbeschouwelijke vakken, plus 1 interlevensbeschouwelijk vak een haalbare kaart is en hoe.

Voor ons betekent dit niet dat er al een keuze gemaakt is rond welke invulling er moet zijn. Wat voor ons van belang is, is dat ons pedagogisch project gerealiseerd wordt, vandaar dat het in die module o.a. ook gaat over vakoverschrijdende eindtermen die we vanuit ons PPGO invulling willen geven.

We streven in de pilootprojecten naar een module van 24 lesuren waarbij 12 lesuren worden ingebracht vanuit de levensbeschouwelijke vakken en 12 uren vanuit andere vakken. Die voegen we samen om te werken aan zowel vakoverschrijdende eindtermen als aan vakgebonden eindtermen 'bv kritisch lezen en analyseren van teksten', dit zijn sowieso zaken die je ook daar aan bod kan laten

komen. Dan een keuze laten hoe die 24u te spreiden, bv. in 6 halve dagen of geclusterd, tijdsintensief.

Waarom is het belangrijk om hier op in te zetten? Waar ligt vooral de behoefte om de module te ontwikkelen?

SASKIA LIEVEYNS Wat voor ons van belang is, is dat de leerlingen in die periode, tijdens die lesuren, in heterogene groepen samen zitten. De uiteindelijke doelstelling is elkaar beter te leren kennen en verdraagzaamheid te bevorderen. Het helpt om jongeren niet te laten terugplooiën in de verschillende gemeenschappen, in hokjes. Het is een rijkdom dat we verschillende levensbeschouwingen aanbieden in het GO! maar het is ook belangrijk dat er tussen en over de verschillende levensbeschouwingen heen samen gekomen wordt en gesprekken gevoerd worden, om niet terug te vallen op de eigen groep maar net het gesprek aan te gaan. Je ziet dat het met de wederzijdse kennis niet zo goed gesteld is en dat er nog gewerkt kan worden aan de vaardigheid om met elkaar in gesprek te gaan over verschillen heen. Dit vinden we belangrijk vanuit ons PPGO.

We kunnen spreken van een maatschappelijke behoefte. Als je ziet hoe we met maatschappelijke tegenstellingen en conflicten omgaan, kijkt men terecht naar het onderwijs, om antwoorden te geven en om jongeren vaardig te maken in het omgaan met diversiteit.

We beogen dat jongeren keuzebekwaam worden, dat zij kennis hebben van hun eigen levensbeschouwing, waarin ze in opgegroeid zijn maar dat zij hun blik verruimen en dat ze -eigen aan ons PPGO- ook zelf keuzes kunnen maken.

Charlie Hebdo, terreur ... Er wordt gekeken naar het onderwijs om radicalisering aan te pakken, heeft het GO! daar specifiek op ingespeeld?

SASKIA LIEVEYNS Naar volgend jaar toe hebben wij een specifiek nascholingsaanbod voor leerkrachten rond het omgaan met moeilijk bespreekbare onderwerpen en het voeren van gesprekken met radicaliserende jongeren. We merken in een aantal scholen immers dat het moeilijk wordt om bepaalde lesinhouden van vakken als biologie

of geschiedenis nog bespreekbaar te krijgen. Dan is het nodig dat leerkrachten weten hoe ze bepaalde conflictsituaties, waar ze in de klas tegen aanlopen, kunnen ontmijnen zonder de onderwerpen te vermijden of er positief leren mee omgaan.

Inzetten op interlevensbeschouwelijke dialoog, op wederkerigheid helpt op zich al, proactief, om conflictsituaties te vermijden.

Werd of wordt er in de levensbeschouwelijke vakken niet al meer of voldoende aandacht besteed aan het interlevensbeschouwelijke? Kon dit niet voldoende de nood ondervangen?

SASKIA LIEVEYNS In de leerplannen van de verschillende levensbeschouwingen is daar inderdaad aandacht voor. De erkende instanties zijn evengoed aan het denken gegaan over het interlevensbeschouwelijk dialogeren en over de competenties die daar moeten bereikt worden. Maar of het voldoende is? Ik denk dat het vooral belangrijk is om niet alleen te vertrekken vanuit het perspectief van de eigen levensbeschouwing maar dat het ook open getrokken wordt en dat je tot heterogene groepen komt. Je zou ook binnen de eigen levensbeschouwing kunnen blijven en kijken naar de andere en reflecteren daarover maar er ontbreekt dan wel iets. Het perspectief kan breder.

Ook ben je afhankelijk van de individuele leerkrachten, de manier waarop zij dit vorm geven. Wij willen voorbij dat vrijblijvende gaan en zorgen dat het breed gedragen wordt, dat het iets is waar heel de school zich kan achter scharen. En op zo'n manier dat het ook ons PPGO kan versterken. Wat we willen staat niet in concurrentie met wat er vandaag al gebeurt binnen de levensbeschouwelijke vakken maar is een valoriseren en versterken daarvan door het opentrekken naar een hele schoolcultuur.

De betrokkenheid met de andere vakken is ook van belang, om duidelijk te maken dat het een gegeven is van een hele schoolgemeenschap, dat het zich niet beperkt tot de 2u levensbeschouwelijke vakken. Het is essentieel dat het gedragen wordt door de school. Daar ligt het verschil met reeds bestaande initiatieven zoals het gezamenlijk bezoeken van verschillende gebedshuizen. Het moet meer zijn dan dat alleen.

Is het idee ook gekomen vanuit de ouders om in te zetten op interlevensbeschouwelijke dialoog, om het levensbeschouwelijk onderricht te bekijken?

SASKIA LIEVEYNS Ouders staan ook met hun twee voeten in de realiteit, zij maken ook mee deel uit van de maatschappij. Er zijn zeker ouders die er vragende partij voor waren.

Je kan de toenemende vraag naar vrijstellingen van de keuze tussen één van de erkende godsdiensten en niet-confessionele zedenleer enigszins zien als een signaal. Je merkt dat een aantal ouders willen dat hun kinderen op een andere manier aan cultuur en levensbeschouwing kunnen doen in onderwijs. Hier bieden onze initiatieven in zekere mate een antwoord op.

In sommige methodescholen vragen ouders collectief vrijstelling. Ze opteren dan voor een andere invulling die ze zelf organiseren.

Is het denkbaar dat we gaan naar een systeem waarbij er een bijkomende keuze is: tussen een levensbeschouwelijk vak (keuze tussen alle) of een algemeen, neutraal levensbeschouwelijk oriënterend vak, als alternatief?

SASKIA LIEVEYNS Ik denk dat dit het alleen nog complexer zou maken. Het georganiseerd krijgen van de verschillende levensbeschouwelijke vakken vandaag, het opmaken van de lesroosters, is vaak al bijzonder moeilijk.

Als het een bijkomende optie is, worden de door ons beoogde doelstellingen in feite ook niet gerealiseerd. Stel dat in een klas van 15 leerlingen slechts 3 leerlingen dit vak kiezen dan wordt het heel moeilijk om te gaan dialogeren met anderen. De essentie is dat iedereen samen zit.

Wat ik mogelijk zie als evolutie is de 1 + 1 waarbij je de huidige keuzemogelijkheid behoudt en dat je daarnaast de dialoog hebt die je realiseert in een bijkomend vak. Wij blijven in elk geval nog een tijdje proefdraaien met de lopende projecten waarbij maatschappelijke noden en het willen realiseren van inhouden onze drijfveren zijn. We kijken hoopvol uit naar de evaluatie van onze pilootprojecten en hopen dat dit een inspiratiebron zal zijn voor andere GO!-scholen om in te zetten op een effectieve interlevensbeschouwelijke dialoog.

Lieve De Cuyper

Interview Eric Beghein - directeur Koninklijk Atheneum Diksmuide

Op de netwerkdag van het huisvandeMens Diksmuide en het West-Vlaamse Regenbooghuis Rebus vzw toonde Eric Beghein - directeur van het Koninklijk Atheneum in Diksmuide - zich als een enthousiaste samenwerkingspartner. In een editie van De Sprokkel met als thema onderwijs mocht een bijdrage van hem zeker niet ontbreken! Wij trokken op een zonnige woensdagmiddag naar het bureau van de directeur.

Op onze netwerkdag werd vooral gepraat over het gebrek aan initiatieven voor holebi's en transgenders in de regio. Het was fijn je daar te mogen ontmoeten. Vind je zo'n dingen belangrijk?

ERIC BEGHEIN "Ja zeker! Waarden zijn erg belangrijk op onze school, we proberen onze leerlingen daar ook actief bij te betrekken."

"Ik ben zelf altijd leerkracht levensbeschouwing geweest en ik werkte graag samen met de andere leerkrachten van de levensbeschouwelijke vakken. We noemden onszelf 'de morele brigade' (lacht). Pluralisme draag ik hoog in het vaandel! Wellicht vanuit die context sta ik altijd open voor de leerlingen, ongeacht wie ze zijn. Een mens is een mens, en iedereen moet au serieux genomen worden."

Ik hoor je zeggen dat waarden erg belangrijk zijn.

Kan je daar wat dieper op ingaan?

ERIC BEGHEIN "Wij hanteren op school acht basisprincipes. Die zijn ook terug te vinden in onze schoolbrochure: evenwaardigheid, respect, emotie, leergierigheid, communicatie, uniek, betrokkenheid, inspraak/respect voor elke overtuiging. Het Atheneum van Diksmuide wil de intellectuele en creatieve talenten van haar leerlingen procesmatig helpen ontwikkelen en tot volle ontplooiing brengen. En dat doen we dus aan de hand van die principes."

Werken jullie ook rond diversiteit?

ERIC BEGHEIN "Natuurlijk, dat zit ingebed in onze lessen, voornamelijk de levensbeschouwelijke vakken zijn bezig met waarden zoals openheid en verdraagzaamheid. We pakken dat erg praktisch aan. Zo komt er elk jaar iemand langs die een persoonlijke getuigenis brengt over leven met hiv."

Ik merk een grote openheid.

ERIC BEGHEIN "We staan open voor onze leerlingen en we zijn vooral luisterbereid. We hebben ook onze spelregels, en daar moet iedereen zich aan houden, maar over het algemeen is er veel ruimte voor reflectie en dialoog."

Zijn jongeren actief bezig met waarden?

ERIC BEGHEIN "Natuurlijk, maar op hun eigen manier. Het is belangrijk om jongeren een waardenkader aan te reiken dat past binnen hun beleavingswereld. Met 'grote woorden' bereik je niks, dat stoot hen alleen maar af."

Hartelijk bedankt, meneer Beghein!

*Nele Deblauwe
vrijzinnig humanistisch
consulent*

Gedachten zijn vrij

Ervaringen en bedenkingen

Er was eens ... ofte herinneringen uit een ver verleden.

Het gebeurde in een Vlaamse provinciestad, zowat zestig jaar geleden. Voor een tengere jongen moest door de familie een schoolkeuze worden gemaakt.

Na de voorbereidende school bij de nonnen lag de weg open naar het college. Genoot immers het katholiek onderwijs niet meer aanzien en werden zonen van lokale notabelen regelrecht naar het college gestuurd, een 'lichtend voorbeeld' voor eenvoudige lieden. Men wilde toch 'het beste' voor zijn kind en zo geschiedde het.

De jongen werd naar het college gestuurd, waar de plak werd gezwaaid door meestal 'geestelijken' die zich gemakshalve professor lieten noemen.

De jongen leerde er goed en ook veel. Naast het vak geschiedenis volgde hij er zelfs 'gewijde geschiedenis' (what's in a name?) en uiteraard ook katholieke godsdienst.

Achteraf bekeken waren die lessen geschiedenis inzake inhoud aan de magere kant en moesten de leerlingen vaststellen dat in huis (de kennis van) het Grote Gelijk aanwezig was bij de katholieken en dat bijvoorbeeld liberalen en socialisten - communisten waren des duivels - gevaarlijke en onverantwoordelijke individuen waren die de gevestigde orde bedreigden en de samenleving regelrecht naar de chaos leidden.

Men mobiliseerde tijdig de leerlingen om te betogen 'tegen Collard', van wie de meesten zelfs het bestaan niet kenden.

In de literatuur werden een aantal schrijvers als de pest gemeden (sorry voor de woordspeling met een meesterwerk van de Franse filosoof en auteur Albert Camus) en werd de nadruk gelegd op brave Vlaamse schrijvers en dichters, zoals Guido Gezelle, Ernest Claes en pater Fleerackers. Uiteraard was van Walschap geen sprake.

In de lessen biologie werd alles wat met de seksualiteit te maken had zedig verzwegen en Darwin moest de duimen leggen voor het verhaal uit de gewijde geschiedenis. Moeilijke vragen werden telkens met 'daarom' beantwoord wat meteen de discussie afsloot.

Dat plots een professor uit circulatie verdween alsook een leerling werd een gesprekstaboe en de socialistische krant die melding maakte van het incident was plots nergens te koop.

Achteraf begrepen we een en ander beter want dit was, zoals later zou blijken, in deze onderwijswereld geen alleenstaand feit ...

Een dergelijke verstikkende atmosfeer zinde de in zijn puberteit getreden jongen niet en hij vroeg aan zijn ouders om naar 'den Athenee' te mogen overschakelen.

De familie, waarvan geen enkel lid een voortgezette opleiding had genoten, was stomverbaasd en erg terughoudend. Het woord 'krapuulschool' dat onlangs door een TV-presentatrice per ongeluk werd gebruikt, viel net niet.

Maar de kracht van een zich ontwikkelende puber die hoopt op een intellectuele verlossing is moeilijk te onderschatten. En zulks geschiedde, alhoewel de ouders met een thuisbezoek van een geestelijke werden vereerd en sterk onder druk gezet.

Die overstap betekende voor de betrokkene een ware 'verlichting'. Met veel aandacht opgevangen door het jonge en gemotiveerde lerarenkorps werden alle registers open getrokken. In plaats van gesloten antwoorden bevatte hun onderwijs een aantal vragen die noopten tot reflectie en verder onderzoek.

Alternatieve meningen kwamen aan bod en er werd opgeroepen tot respect voor elke eerlijke, doordachte en onderbouwde mening.

De cursus zedenleer in het bijzonder bracht een overzicht van alle levensbeschouwingen, inclusief de belangrijkste godsdiensten. Die leraar had destijds reeds de 'LEF'-benadering (Levensbeschouwing, Ethiek en Filosofie), die prof. Loobuyck thans verkondigt en verdedigt.

De jongeman genoot ondertussen met volle teugen van de verworven geestelijke vrijheid en leerde voor zichzelf een opinie vormen en een voorlopige waarheid aankleven.

Kortom, hij identificeerde zich met het officieel onderwijs, studeerde verder en nam later actief deel aan de verdediging van deze onderwijskoepel.

Uiteraard zond hij zoonlief later naar een gemeenschapschool en was fier dat ook deze telg goede resultaten kon voorleggen in het hoger onderwijs.

Het verhaal van de 'duistere periode' op het college dat hij vaak van vaderlief diende te aanhoren kon hem echter niet boeien. 'Pa, je hebt nu toch de keuze en op de katholieke school zal het nu toch ook anders zijn dan in jouw tijd', zo luidde zijn antwoord en terecht.

Er zal wel overal, hopelijk ten goede, een en ander veranderd zijn, maar daar gaat het niet over. Fundamenteel is het 'onderwijsproject'. Hoe bereiden we jonge mensen voor op onze interculturele en seculiere maatschappij om een maximale ontplooiing te verzekeren van hun 'capabilities', zodanig dat ze een positieve bijdrage kunnen leveren tot het scheppen van de omstandigheden waarbij er zoveel mogelijk mensen hun geluk zullen kunnen vinden.

En daarbij is het gemengd en pluralistisch officieel onderwijs beslist een goede omgeving.

Met belangstelling zullen vrijzinnig humanisten uitkijken naar de inspanningen van het katholieke onderwijs om moslimkinderen aan te trekken; zelfs moslimleerkrachten aan te stellen. Is dit een wanhopige recuperatiepoging om leerlingen van het officieel onderwijs af te snoepen? Afwachten dus, maar ondertussen blijft de vraag hoe men aan de moslimleerlingen de kruistochten zal uitleggen en hoe met de leer van Darwin zal worden omgesprongen.

Naam en adres van de steller zijn bij de redactie bekend.

Jong & vrijzinnig

Iman Douifi

Iman Douifi volgt de richting Economie-Wiskunde in het 3de jaar in het Koninklijk Atheneum Veurne. Ze sport heel erg graag: voetbal, turnen en dansen.

Iman vindt van zichzelf dat ze verantwoordelijk is. Dat heeft ze namelijk thuis geleerd. Ze hebben een groot gezin en in een groot gezin moet je erg verantwoordelijk zijn. Je plan trekken leer je van kleins af aan. Hoe ouder je wordt, hoe verantwoordelijker je moet zijn tegenover de kleine gezinsleden. Je moet het goede voorbeeld tonen. Ook is ze erg sociaal. Ze houdt ervan om met mensen te communiceren en een band te creëren. Ze wil er ook voor hen zijn in goede en slechte tijden. Het is immers goed dat je een vertrouwenspersoon hebt, iemand waarmee je over alles kunt praten en raad kunt vragen over bepaalde zaken. Iman is ook heel erg zelfstandig. Dat vloeit ook voort uit het leven in een groot gezin, volgens haar moet je in die situatie echt wel zelfstandig kunnen zijn. Je moet kunnen letten op je kleinere broers en zussen en enkele taken van je ouders kunnen opnemen zoals poetsen en afwassen. Je ouders kunnen zich niet met alle kinderen en het huishouden tegelijkertijd bezig houden.

“Don’t dream your life, but live your dreams”: dit is echt mijn levensmotto!, stelt Iman. Als je iets wil bereiken zal je er hard voor moeten werken anders zal je nooit je doel kunnen bereiken. Ook “Een dag niet gelachen is een dag niet geleefd”: het leven is echt te kort om bij je slechte gedachten te blijven steken. Je moet le-

ven alsof elke dag je laatste zou kunnen zijn volgens haar.

Iman zegt over zedenleer: “Ik heb altijd al NCZ gevolgd en daar ben ik heel blij om. Ook andere familieleden zoals mijn zussen en broer volgen NCZ. Ik vind het toch wel een van mijn leukste vakken! Je mag altijd heel erg

open zijn in deze lessen. Ook krijgen we heel wat interessante informatie over belangrijke onderwerpen in het leven. Over hoe en waarom we respectvol moeten zijn, over goede en slechte gevoelens, en hoe we andere mensen die niet zoveel geluk hebben in het leven kunnen helpen door (enkele) acties uit te voeren.”

“Iets waar ik zoveel mogelijk aandacht aan besteed is respect. Respect is een belangrijk deel in je leven. Om respect te krijgen moet je ook respect geven en tonen aan anderen. Maar voor je iemand anders kan respecteren, is zelfrespect ook wel belangrijk. Zelf ben ik niet altijd heel erg respectvol maar ik denk dat iedereen wel eens zo’n momentje heeft ... ik doe in elk geval wel mijn best om hier veel belang aan te besteden.”

“Ik tracht in het dagelijkse leven rekening te houden met de humanistische waarden. Met het ene hou ik meer rekening dan met het andere, maar ik denk dat iedereen dit wel heeft. Alle waarden samen vormen wel een mooi geheel, daarom probeer ik deze zo goed mogelijk in te passen in mijn leven.”

Hoe Iman de toekomst ziet: “Als eerste en belangrijkste zou ik graag mijn studies afwerken. Na mijn studies zou ik graag willen reizen, overal op de wereld. Ik wil nieuwe, speciale plaatsen ontdekken. Ook wil ik kennis maken met andere culturen en leefgewoontes in de verschillende werelddelen. Ik hou erg van de Arabische cultuur. Dus het liefst wil ik naar Arabische landen gaan. En wat ik daarna zal doen, daar ben ik nog niet zeker van want ik heb er nog niet echt goed over nagedacht.

Haar boodschap voor het ruime publiek: “Als je iets wilt bereiken zal je er hard voor moeten werken. Respect geven aan de mensen rondom je zal je extra goed doen. Zij zullen jou respecteren en een band met je creëren en je steun geven wanneer je het nodig hebt. Ze zullen er voor je zijn in goede en slechte tijden. Leg de lat hoog en verleg je grenzen, als je echt je doel wil bereiken moet je er in geloven en zal het je lukken.”

“Het fijne aan vrijzinnig zijn is dat je je eigen mening mag uiten, met een goed argument. Ook denk je dieper na bij je beslissingen, wat later toch wel belangrijk zal zijn. En als je samen met andere mensen vrijzinnig bent en samen nadenkt en discussieert over bepaalde zaken, leer je die personen op een andere manier kennen en zie je of er mensen zijn die bij bepaalde zaken je mening delen.”

De opzienbarende comeback van Hillary Clinton

Het moge enigszins vreemd overkomen om in twee opeenvolgende nummers van De Sprokkel hetzelfde onderwerp aan te snijden, nl. de analyse van de persoonlijkheid van Hillary Clinton bekeken door het verhaal van haar verlies bij de nominatie voor de presidentsverkiezingen in 2008 en haar daaropvolgende opzienbarende comeback.

Ondertussen heeft Hillary zich geout als kandidate voor de nominatie door de Democraten voor de presidentsverkiezingen in 2016.

Onmiddellijk werd zij het voorwerp van scherpe kritiek van de Republikeinen die daarbij methodes aanwendden die ons in het Oude Europa doen huiveren. Maar Hillary is een sterke persoonlijkheid en gaat door.

In de vorige editie was Hillary zelf aan het woord, terwijl het voorliggende boek werd geschreven door twee journalisten, die in volledige onafhankelijkheid werkten.

Zoals bij de vorige editie werd opgemerkt, moet men "memoires" steeds met een korreltje zout nemen/lezen. In deze editie zou de "objectieve werkelijkheid" worden benaderd.

We krijgen een aantal bijkomende details die ertoe bijdragen de werkelijkheid te begrijpen.

Zo bijvoorbeeld de onontbeerlijke fondsenwerving voor campagnes, de donateurs/sponsors, die worden aangesproken om deze of gene kandidaat of partij financieel te steunen.

Zo was HRC virtueel failliet of onvermogen op een bepaald ogenblik en moest president Obama de donateurs oproepen om haar schulden te delgen. Bij ons totaal onvoorstelbaar.

Maar ook de beloning voor de fondsenwerfers. Zo is bekend dat de

voormalige ambassadeur van de VS in Brussel een vriend en fondsenwerfer van Obama was. Ook dat kan bij ons niet. Ook het verrichten van handen spandiensten voor geldschietters is een vlek op een democratisch bestel.

Tussen een aantal persoonlijkheden/diensten geldt een bikkelharte strijd bij de bepaling van de buitenlandse politiek. Zo brak Hillary met de traditie dat het de president is die de topadviseurs van zijn minister voor buitenlandse zaken aanduidt.

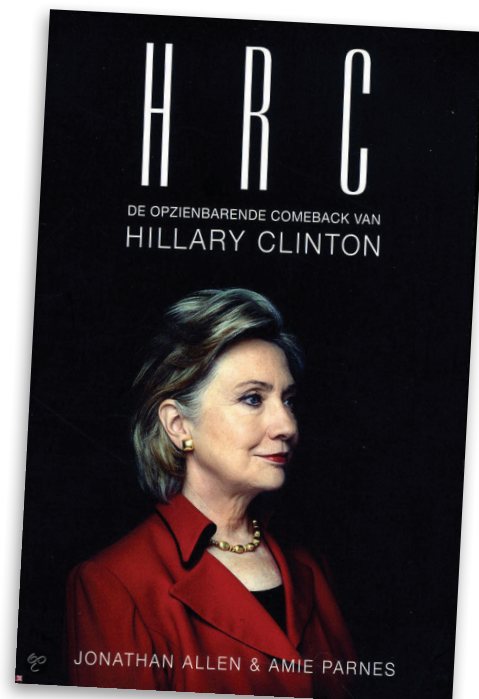
Tot in de pijnlijkste details toe geven beide auteurs een overzicht van een aantal "cruciale" ontwikkelingen voor HRC.

Het incident in Benghazi, waarbij haar vertegenwoordiger en ambassadeur om het leven kwam wordt hier haarfijn geanalyseerd, bijna van minuut tot minuut.

De manier waarop ze door de parlementaire onderzoekscommissie wordt op de huid gezeten en de magistrale wijze waarop ze de bedreiging afwendt is merkwaardig.

Teken van haar bijzondere persoonlijkheid die zeker van belang is mocht zij erin slagen in 2016 de nominatie in de wacht te slepen.

Na vier jaar op buitenlandse zaken zette zij een stap opzij, niet om te rusten, maar om zich optimaal te kunnen voorbereiden op de presidentsverkiezingen.

Krijgen we een bikkelharte strijd tussen de families Clinton en Bush? Ondertussen begint Jeb Bush, de broer van de vorige Republikeinse president zich te roeren. Wie kan het voorstellen? Ondertussen trekken de Republikeinen ten aanval en bekritisieren ze de praktijk waarbij de minister van buitenlandse zaken e-mail via een eigen adres ontving en verstuurde.

Wie het boek "Cruciale keuzes" heeft gelezen en nog de moed heeft om een extra inspanning te doen om onderhavig boek te lezen zal zeker niet ontgoocheld zijn. De lezer zal zich een vrij genuanceerd beeld kunnen vormen van de persoonlijkheid van mogelijks de eerste vrouwelijke president van de VS.

Marc Mortier
voorzitter UPV Westkust

Jonathan Allen & Amie Parnes
HRC. De opzienbarende comeback van Hillary Clinton.
Kosmos Uitgeverij. Utrecht/Antwerpen
2014 - 495 p.
ISBN 978 90 4391 758 2

Festival van de Zeegeus met panelgesprek over vrijzinnigheid en religieus fanatisme

Datum zaterdag 4 juli 2015
Uur vanaf 16u
Organisator VC De Fakkel - Bredene
Locatie MEC Staf Versluys - Kapelstraat 76 - 8450 Bredene
Prijs gratis

10de editie van het Festival van de Zeegeus. Programma:
 - 16u05 Academische zitting met panelgesprek 'Vrijzinnigheid en religieus fanatisme'
 - 17u40 Uitreiking Prijs van de Zeegeus
 - 18u50 Performatieve lezing met lach en ernst, met klank en beeld: Flemish Pavilion/Vlaams Paviljoen door Chokri Ben Chikha
 - 19u receptie
 - 20u Avondprogramma met Cloud Nine en De Corsari's

Info & inschrijvingen vc.de.fakkel@skynet.be

Bezoek aan het In Flanders Fields museum in Ieper en aan de Franse militaire begraafplaats Locatie St-Charles de Potyze

Datum woensdag 19 augustus 2015
Uur 14u tot 18u
Organisator Willemsfonds
Koekelare
Locatie verzamelen op de markt van Koekelare om 13u - vertrek om 13u15

Bezoek aan het museum in Ieper en daarna nog een bezoek aan de minder bekende militaire begraafplaats St-Charles de Potyze

Prijs: €9 (lerarenkaart: €5)

Info & inschrijvingen André Laveyne - 051 58 07 41 - andre.laveyne1@telenet.ne

Daguitstap met de bus naar Mons

Datum vrijdag 4 september 2015
Uur hele dag - terug in Veurne omstreeks 23u
Organisator Willemsfonds
Veurne - De Panne - Koksijde
Locatie vertrek om 7u30 aan het station van Veurne

In de voormiddag een geleid bezoek aan MICX en een bezoek aan de vernieuwde musea aan de rand van de stad. Vrije lunch in het stadscentrum. In de namiddag een geleide wandeling met bezoek aan het stadhuis, Artothèque en Manège de Sury. Diner (all-in) in Tourcoing.

Prijs ± €75

Info & inschrijvingen Eddy Deboyser - 058 41 22 19 - deboyser.eddy@skynet.be

Aperitiefbabbel

Datum zondag 6 september 2015
Uur vanaf 11u
Organisator August Vermeylenfonds Koksijde - Oostduinkerke
Locatie VOC de koepel - Westhoek, Houtsaegerlaan 21 - Koksijde

Maurits de Picker nodigt namens het Vermeylenfonds Koksijde/Oostduinkerke alle belangstellenden uit voor een gezellige babbel.

Prijs: gratis

Info & inschrijvingen /n

Lezing over geheugenklachten en dementie door prof. dr. Jan Versijpt

Datum donderdag 17 september 2015
Uur 14u30
Organisator UPV Westkust i.s.m. Vermeylenfonds Koksijde/Oostduinkerke
Locatie VOC de koepel - Westhoek, Houtsaegerlaan 21 - Koksijde

"Waar heb ik mijn sleutels gelaten?". "Hoe heet die collega ook alweer?" Veel mensen op wat hogere leeftijd, waaronder oudere werknemers, hebben wel eens problemen met hun geheugen. Er bestaat enig bewijs dat geheugenklachten bij mensen van 55 jaar en ouder wel verband houden met een slechtere prestatie van het geheugen en dat het een eerste indicatie kan zijn van toekomstige cognitieve achteruitgang en dementie bij ouderen. Prof. dr. Jan Versijpt is diensthoofd Neurologie UZ Brussel. Prijs leden: € 3 / niet-leden: € 3 (inclusief koffie)

Info & inschrijvingen Marc Mortier - 0475 97 21 98 - marc-mortier@telenet.be

Een heerlijk ontbijtbuffet

Datum zondag 20 september 2015
Uur 9u
Organisator VOC de koepel - Westhoek
Locatie VOC de koepel - Westhoek
Prijs leden: €9 / niet-leden: €14

We genieten van een verzorgd ontbijtbuffet als starter van het VOC de koepel - Westhoek najaarsprogramma. Wij nodigen iedereen uit, zowel leden als niet-leden.
 Vooraf inschrijven en betalen is noodzakelijk en kan uiterlijk tot 14 september 2015. Op rek.nr. BE81 0012 6878 1824 - BIC: GEBABEBB - met vermelding van naam en aantal personen.
 Maximum 50 deelnemers.

Info & inschrijvingen Sabine Theunynck - 0497 73 20 33 - sabinetheunynck@hotmail.com

Discussienamiddag 'De complexiteit van onze samenleving tegenover een slechte dienstverlening en hypocrisie'

Datum donderdag 24 september 2015
Uur 14u30
Organisator August Vermeylenfonds Koksijde - Oostduinkerke
Locatie VOC de koepel - Koksijde Westhoek, Houtsaegerlaan 21

Korte inleiding door moderator Rudy Cools, gevolgd door discussie
 Prijs: leden: gratis - niet-leden: € 3 (inclusief koffie)

Info & inschrijvingen Robert Claes - 058 42 29 02 - claes.guns@skynet.be

Lezing 'Blijf bij mij' door Rika Ponnet

Datum donderdag 1 oktober 2015
Uur 19u30
Organisator huisvandeMens Diksmuide
Locatie VOC de koepel - Westhoek, Houtsaegerlaan 21 - Koksijde

Rika Ponnet legt de dieperliggende oorzaak van relatieproblemen bloot en toont hoe hechtingsstijlen vaak aan de basis liggen. Ze kiest daarbij resoluut voor een realistische visie op relaties, weg van het romantische ideaalbeeld.
 Meer info: zie het artikel onder rubriek 'huisvandeMens'.

Prijs: gratis

Info & inschrijvingen huisvandeMens Diksmuide 051 55 01 60 - diksmuide@demens.nu

Sterven voor Dummies

Datum Donderdag 8 oktober 2015
Uur 14u en 19u
Organisator huisvandeMens Diksmuide
Locatie huisvandeMens Diksmuide, Esenweg 30 - 8600 Diksmuide

Een vrijzinnig humanistisch consultant van het huisvandeMens geeft op een vlotte en toegankelijke manier een woordje uitleg bij de euthanasiewet en de wet op de patiëntenrechten. De diverse wilsverklaringen, en hoe die correct in te vullen, komen uitgebreid aan bod!

Prijs: gratis

Info & inschrijvingen huisvandeMens Diksmuide - 051 55 01 60 - diksmuide@demens.nu

Symposium 'Wanneer een kind sterft'

Datum woensdag 28 oktober 2015
Uur 13u30 - 17u15
Organisator huisvandeMens Ieper i.s.m. de andere West-Vlaamse huizenvandeMens
Locatie CC Het Perron - Fochlaan 1 - 8900 Ieper

Symposium rond het thema 'wanneer een kind sterft' voor diverse mensen die persoonlijke of beroepsmatig met dit thema geconfronteerd worden. Op het programma staat een plenair gedeelte met spreker Eric de Soir en daarna zijn er workshops, afhankelijk van het soort verlies. We sluiten af met een muzikaal/poëtisch optreden van Willem Vermandere.

Prijs: gratis

Info & inschrijvingen 057 23 06 30 - iep@demens.nu

Levensindebeurs met een lezing door LEIFarts Kathleen Van Boeckel

Datum dinsdag 17 november 2015

Uur beurs om 16u30 - lezing door dr. Van Boeckel om 20u

Organisator huisvandeMens Diksmuide

Locatie VOC de koepel - Koksijde Westhoek, Houtsaegerlaan 21

België beschikt over een goede wetgeving rond het levensinde: de euthanasiewet, de wet betreffende de palliatieve zorg en de wet op de patiëntenrechten.

Mensen weten niet wat dit allemaal inhoudt. Goede info is essentieel en daarom wil LEIF met die info dichterbij de bevolking toe gaan. Kathleen Van Boeckel vertelt vanuit haar eigen ervaringen als LEIFarts.

Prijs: gratis

huis
van de **mens**
is vrijzinnig humanistisch

Info & inschrijvingen huisvandeMens Diksmuide - 051 55 01 60 - diksmuide@demens.nu

VOC de koepel - Westhoek

PRAATCAFÉ

Elke zondag is de bar van het VOC open van 11u. tot 13.30u.
ideaal voor een gezellige babbel en een drankje!

ZONDAGEN IN HET VOC

Zo 5 juli 2015	Praatcafé
Zo 12 juli 2015	Praatcafé
Zo 19 juli 2015	Praatcafé
Zo 26 juli 2015	Praatcafé
Zo 2 augustus 2015	Praatcafé
Zo 9 augustus 2015	Praatcafé
Zo 16 augustus 2015	Praatcafé
Zo 23 augustus 2015	Praatcafé
Zo 30 augustus 2015	Praatcafé
Zo 6 september 2015	Praatcafé
Zo 13 september 2015	Praatcafé
Zo 20 september 2015	VOC de koepel - ontbijt (voorinschrijven)
Zo 27 september 2015	Praatcafé

huisvandeMens

Lezing: Blijf bij mij! - Rika Ponnet

"Hij wil elke zondag op bezoek bij zijn moeder, maar dat zie ik niet zitten!"
"Zij bijt elke cent in twee, terwijl we eigenlijk helemaal geen financiële zorgen hebben"
"Hij investeert zoveel tijd in zijn werk dat er amper nog wat overblijft voor mij en de kinderen"

"Zij werkt 4/5 en toch is het huishouden een puinhoop, dat begrijp ik niet!"

Na de eerste verliefdheid vallen de oogkleppen af en ontstaat in veel relaties een strijd om macht. Je gaat je ergeren aan kleine kantjes, je bent bang om teveel van jezelf te moeten opgeven, er ontstaat een bepaalde sleur ... Kortom, beide partners worden geconfronteerd met het leven van alledag en dat leidt soms tot discussies.

Veel koppels slagen erin om na wat gekibbel terug duurzame vrede te sluiten. Bij anderen verzandt de machtsstrijd in een langdurige stellingenoorlog. Maar hoe vermijd je dat die strijd het einde van je relatie betekent?

In het boek 'Blijf bij mij' legt Rika Ponnet de dieperliggende oorzaak van relatieproblemen bloot en toont ze hoe hechtingsstijlen vaak aan de basis liggen van conflicten. Waarom trekken tegenpolen elkaar aan, maar stoten ze vaak na een tijd ook af? Waarom kiezen veel mensen telkens opnieuw voor de 'foute' partner? En waarom is ruzie en strijd vaak een verborgen kreet om meer intimiteit?

In de lezing rond het boek gaat Rika Ponnet dieper in op de hechtingsstijlen en hoe ze onze relaties en relatieproblemen beïnvloeden. Ze illustreert dit met praktijkvoorbeelden en maakt gebruik van sprekende fragmenten uit verschillende Vlaamse series.

Rika Ponnet is seksuologe en leidt al jaren het relatiebemiddelingsbureau Duet. Als therapeute begeleidde ze talloze singles en koppels. Ze is een veelgevraagde relatie-expert in de media, en ze heeft onder meer een vaste rubriek in Het Nieuwsblad en Libelle.

Praktische info

Donderdag 1 oktober 2015 om 19u30
 VOC de koepel - Westhoek - Houtsaegerlaan 21 - 8670 Koksijde
 Deelnemen is gratis
 Inschrijven via huisvandeMens Diksmuide:
 051/550 160 of diksmuide@demens.nu

huisvandeMens / Stuurgroep Morele Bijstand (SMB)

Praten lucht op!

Vrijzinnig humanistische begeleiding in ziekenhuizen en woonzorgcentra is er ook voor jou.

Een opname in een ziekenhuis of een woonzorgcentrum is voor velen een ingrijpende gebeurtenis. Je kan het gevoel hebben het niet alleen aan te kunnen. In een dergelijke situatie kunnen de patiënt/resident, zijn familie en het personeel van de instelling een beroep doen op een vertegenwoordiger van hun levensbeschouwing.

Voor het vrijzinnig humanisme is dit de vrijzinnig humanistische consulent.

Een consulent luistert naar je verhaal, zonder vooroordelen. Pasklare antwoorden krijg je niet, maar het gesprek geeft je wel de mogelijkheid om de zaken op een andere manier te bekijken. Respect voor wie je bent en wat jij belangrijk vindt, staan hierbij voorop. Een gesprek is vertrouwelijk en kosteloos.

Patrick V.B. *"Wat mij elke keer weer verbaast na ons gesprek is dat ik weer energie voel stromen, ik voel me goed begrepen, en dat geeft me moed om door te gaan ..."*

Marleen D.S. *"Ze doen erg hun best hoor, hier in het rusthuis, maar ze jakkeren voort aan een snelheid van 200 per uur! De consulent kan tenminste nog een beetje tijd maken voor een rustige babbel ..."*

Hoe vraag je een bezoek aan?

Indien een patiënt of bewoner het bezoek van een vrijzinnig humanistisch consulent wenst, dient hij of zij dit aan te vragen via het keuzeformulier dat bij de onthaalbrochure van de instelling aangeboden wordt. Ziekenhuizen en woonzorgcentra zijn wettelijk verplicht om dit formulier te overhandigen aan binnenkomende patiënten of bewoners. Je kan het formulier ook downloaden via www.ikwilpraten.be. Nadat de patiënt of bewoner het ingevulde formulier heeft overgemaakt aan het verplegend of verzorgend personeel van de instelling wordt de consulent verwittigd. Hij of zij komt dan zo snel mogelijk langs voor een gesprek. Patiënten, bewoners of hun familie kunnen natuurlijk ook rechtstreeks contact opnemen met de consulenten van het huisvandeMens.

huisvandeMens Diksmuide

Esenweg 30, 8600 Diksmuide
Tel. 051/550 160 | diksmuide@demens.nu
www.demens.nu | www.ikwilpraten.be

VOC de koepel - HVV/OVM Westhoek

Op zondag in gesprek met ... dokter Luc Colenbie over orgaandonatie

In 2006 lanceerde De Maakbare Mens vzw de campagne 'Ik hou van je met heel m'n hart'. Bedoeling is om het tekort aan orgaandonoren terug te dringen door mensen aan te moedigen om met elkaar te praten over orgaandonatie.

Zo gezegd, zo gedaan, want op zondag 15 maart kwam dokter Luc Colenbie, transplantatiecoördinator van het UZ Gent en secretaris van de Belgische Transplantatieraad, naar Koksijde voor een woordje uitleg over orgaandonatie en transplantatie. Een geïnformeerd mens is immers zoveel meer waard, niet?

Dokter Colenbie hield een twee uur durend betoog dat nooit vervelde en met vele praktijkvoorbeelden doorspekt was. Zo vertelde hij met veel animo over die stormachtige kerstavond waarop hij en zijn team door weer en wind naar Duitsland vlogen om er een orgaan op te halen voor een Belgische patiënt. Een sneeuwstorm zette de missie op de helling, maar uiteindelijk slaagde de hele operatie op het nippertje toch nog.

Er was ook het emotionele verhaal van het hersendode meisje, waarvan de ouders beslisten haar organen af te staan. De ouders wisten niet goed of hun dochter hiermee akkoord zou gaan, en dus was de opluchting bijzonder groot toen een vriendin van de dochter hen vertelde dat dat wel degelijk zo was, want dat ze er nog over gepraat hadden in de les.

Op een 3D-foto toonde dokter Colenbie ons de reconstructie van een gezicht door middel van bottransplantatie. Een man die eerst compleet verminkt door het leven ging, kon nu gewoon weer op straat wandelen.

Dokter Colenbie: "Donoren zijn helden die nieuwe kansen geven aan patiënten"

Naast de praktijk was er ook ruimte voor de theorie. Met cijfers en tabellen maakte de dokter duidelijk dat er in ons land nog steeds een tekort aan beschikbare organen is. Vorig jaar wachtten maar liefst een duizendtal patiënten op een nieuw orgaan. Wekelijks sterven gemiddeld twee mensen die op een wachtlijst staan. Op verschillende terreinen wordt gezocht naar oplossingen om het tekort aan organen terug te dringen.

Wil je zelf uitdrukkelijk laten weten dat je donor wil zijn? Dat kan!

Op de website www.demaakbaremens.org vind je meer info. Op die website kan je trouwens een gratis informatieboekje bestellen waarin je meer te weten komt over de wondere wereld van orgaandonatie: nuttige feiten, interessante weetjes, sprekende cijfers en zeemzoete poëzie ...

In het informatieboekje zit een donorkaartje - een kaartje ter grootte van een bankkaart - waarmee je op heel eenvoudige manier laat weten dat je orgaandonor bent.

Je kan natuurlijk ook terecht bij de dienst burgerzaken van het stadhuis of bij het huisvandeMens Diksmuide.

Wil je ook meegenieten van het heerlijk ontbijtbuffet op zondag 20 september in het VOC? Vergeet dan niet vooraf in te schrijven en te betalen vóór 14 september. Leden betalen 9 euro en niet-leden 14 euro. Zie ook de kalender.

HVV/OVM Westhoek

contactpersoon: Ann Cordy
Dennenlaan 38, 8400 Oostende
Tel. 059 80 80 56
ann.cordy@gmail.com

Willemsfonds Koekelare

Willemsfonds Koekelare en het onderwijs

Willemsfonds Koekelare werd op 18 juli 1935 gesticht door Remi Devisscher die als onderwijzer zijn beroep uitoefende in de gemeenteschool van Koekelare. In die tijd was er leerplicht tot 14 jaar, meestal in dorpsscholen onder de vorm van een 7de en 8ste leerjaar. Weinigen gingen na het 6de leerjaar naar een middelbare school en nog minder stroomden door naar het hoger onderwijs. Voor de minder begoefteden was het een droom als hun kinderen het konden waar maken als onderwijzer of onderwijzeres, in die tijd nog een gerespecteerde functie die in kleinere gemeenten samen met de pastoor, de dokter en de notaris de intellectuele elite uitmaakte.

Remi Devisscher had als doel met de Willemsfondsafdeling Koekelare “de volksgeest door middel van de moedertaal” te ontwikkelen. Hij streefde er naar door goed gekozen voordrachten en gespreksavonden bij de volksmens een bredere kijk op de maatschappij te ontwikkelen. In den beginne nodigde hij een aantal letterkundigen uit zoals Jan Schepens, Karel Jonckheere, Marcel Stijns en ook Ary Sleeks (pseudoniem van Karel Seys, oom van Raf Seys) die handelde over ‘Koekelare en mijn werk’. Ook over de fundamenteën van het Willemsfonds werden gespreksavonden ingericht, o.a. met Albert Maertens (later directeur-generaal van Het Laatste Nieuws) die kwam spreken over ‘Het Willemsfonds en de Vlaamse beweging.’

De drang van Remi om de mens te ontwikkelen was niet te stuiten en amper 4 maanden na de stichting van WF Koekelare werd al een bibliotheek van het WF geopend. Aanvankelijk waren er maar 350 boeken, meestal geschonken door zusterafdelingen en sympathisanten. In het eerste jaar waren al 167 lezers ingeschreven. Vooral tijdens de oorlogsjaren kende de bibliotheek een enorm succes met in 1944 een recordcijfer van 13664 uitleningen.

Vanaf 1948 kwam Raf Seys, ook een onderwijzer van opleiding, in het bestuur van Willemsfonds Koekelare en samen met Remi drukte hij nog meer de stempel op de culturele ontwikkeling van de mensen. Jaarlijks werden door de vereniging prijzen geschonken aan de leerlingen van de officiële scholen, die zich bijzonder hadden ingespannen voor de moedertaal. In 1955 werd zelfs een declamatiewedstrijd ingericht ‘ter bevordering van de voordrachtkunst en de

algemene beschaafde taal in het bijzonder.’ De winnaars in de 3 leeftijdsgroepen zijn allemaal in het onderwijs terechtgekomen.

Door Raf Seys werd ook de aandacht gevestigd op Pieter Lanssens die in Koekelare tussen de jaren 1840 en 1879 een kostschool had waarin hij inwonende leerlingen van de gemeente en daarbuiten een doorgedreven opleiding gaf die hen voorbereidde op voortgezet onderwijs of/ en op functies in het bedrijfs- en bestuursleven. Pieter Lanssens was in de Koekelaarse onderwijswereld een merkwaardige figuur. Hij correspondeerde met Jan Frans Willems, Snelaert, Serrure, de Saint Genois, Blommaert, Van Duyse en anderen die zich voor de culturele verheffing van het Vlaamse volk hebben ingezet. In 1841 maakte hij deel uit van het Taalcongres dat de grondregels van onze spelling vastlegde. In tegenstelling tot wat Raf Seys beweerde was hij geen stichtend lid van het Willemsfonds en is hij zelfs nooit lid ervan geweest.

Willemsfonds Koekelare heeft zich altijd ingezet voor het officieel onderwijs wat nu nog merkbaar is door de jaarlijkse uitreiking van de Remi Devisscher Willemsfondsprijs ten bate van de leerlingen van de wijksschool ‘De Toekomst’ die deel uitmaakt van de GO basisschool ‘De Lettertuin.’

André Laveyne
voorzitter WF Koekelare

Willemsfonds Koekelare

contactpersoon: André Laveyne
Brugse Heirweg 17, 8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

Vermeylenfonds Koksijde-Oostduinkerke

Met het Vermeylenfonds Koksijde/Oostduinkerke op de Hoge Blekker

De eerste lentekriebels waren voor voorzitter Robert Claes een welgekomen gelegenheid om op zondag 22 maart 2015, naar jaarlijkse traditie, de leden van onze afdeling op sleeptouw te nemen voor een geleide natuurwandeling, deze keer op de Hoge Blekker-duin. Op sleeptouw nemen is hier duidelijk een verkeerde uitdrukking want van bij het begin van de wandeling tot op het einde volgden de dertig belangstellenden de gids op de voet. Herhaaldelijk werd halt gehouden om interessante informatie te verstrekken over diverse aspecten van deze 'hoogste duin van onze kust'.

De geografische uitleg over de wandelende paraboolduin; over de nefaste invloed ervan op het toenmalige klooster van O.L.V ter Duinen en tenslotte over de door de Franse heersers verplichte 'fixatie' van de duinen. Het leven van plant en dier was eveneens aan de orde.

Vooraf het (over)leven van de planten in dit zandmilieu genoot de belangstelling van de groep alhoewel de mooie uiteenzetting hoe konijnenfamilies hun territorium afbakenen en verdedigen de opmerking losweekte dat de mensen er misschien een voorbeeld aan kunnen nemen.

Na anderhalf uur klimmen en dalen, aandachtig luisteren en tussendoor genieten van een schaarse zonnestraal, was iedereen blij dat er geëindigd werd bij een frisse pint in de cafetaria van het gemeentelijk zwembad.

*Marc Mortier,
bestuurslid Vermeylenfonds*

Discussienamiddag 2 april 2015: "Perceptie en mythevorming versus realiteit"

Robert Claes, moderator van de discussie, stelde in zijn inleiding 3 vragen:

- 1 Hoeveel Belgen op 100 zijn in hun beroepsactieve jaren werkloos?
- 2 Hoeveel Belgen op 100 zijn moslim?
- 3 Hoeveel Belgen op 100 hebben een migratieachtergrond?

Volgens een Europese studie van het bureau Ipsos zijn de respectievelijke antwoorden:

- 1 31 % (waar het in werkelijkheid om slechts 8 % gaat)
- 2 29 % (waar het in werkelijkheid om slechts 6 % gaat)
- 3 1/3 van de bevolking (maar in werkelijkheid slechts 1 op 10)

We overdrijven dus het belang van migratie, islam en werkloosheid met een factor 3 tot 5. Het maatschappelijk discours, onder invloed van politieke partijen zoals het Vlaams Belang (e.a.), veroorzaakt een volledig foutieve framing van de problematiek. Maar over alle hoofdstukken in de geschiedenis bestaan hardnekkige mythes, dus ook over migratie. Na de inleiding werd er onder de 18 aanwezigen gediscussieerd over verschillende thema's. Zo werd gepraat over de mythe waarbij men denkt dat vrouwen meer praten dan mannen, terwijl we eigenlijk allemaal even vaak aan het woord zijn. Er wordt ook vaak van uitgegaan dat mannen meer kleinzerig zijn dan vrouwen, terwijl het net omgekeerd is. En wat met die 'goeie oude tijd' en 'de jeugd van tegenwoordig'? Iemand stelde zich de vraag of sommige mythes geen bewuste politieke propaganda zijn? En waar halen mythes hun voedingsbodem? Via de media misschien? Misschien zijn mythes wel noodzakelijk om verbondenheid te creëren? Veel vragen die soms een antwoord vonden. Zo was het besluit dat mensen af en toe 'verhaaltjes' nodig hebben om de werkelijkheid te verzachten. Mythes kunnen een bron van plezier en geluk zijn. Tot slot werd besproken welke middelen we hebben om mensen bewust te maken van gevaarlijke mythes en ongevaarlijke of onschuldige mythes.

*Maurits De Picker
secretaris Vermeylenfonds Koksijde-Oostduinkerke*

Vermeylenfonds Koksijde-Oostduinkerke

contactpersoon: Maurits De Picker

Koninklijke Baan 190A/301, 8670 Koksijde

Gsm 0477 29 38 37 | depicker.maurits@skynet.be

Vrienden van het GO!

Verdienstelijke leerlingen GO! gehuldigd

Elk jaar reiken de “Vrienden van het Gemeenschapsonderwijs Westhoek” prijzen uit aan sociaal verdienstelijke leerlingen van het GO! De “Vrienden van het Gemeenschapsonderwijs Westhoek” reserveren de prijs voor de leerlingen van het tweede leerjaar van de derde graad van het basisonderwijs en secundair onderwijs. De initiatiefnemers willen leerlingen huldigen die in hun instelling het best aansluiten bij de doelstellingen van het pedagogisch project van het Gemeenschapsonderwijs en meer bepaald bij de sociale component ervan. Het zijn de leraren en de directeurs die bepalen welke leerlingen de prijs krijgen. De organisatoren huldigden in de ‘Zaal Ysara’ te Nieuwpoort 21 leerlingen die zich op sociaal, maatschappelijk, cultureel en/of sportief vlak verdienstelijk maakten binnen de school of de maatschappij. Het betreft kwaliteiten die in het onderwijs belangrijk zijn, zo verduidelijkte mevrouw Saskia Lieveyns, adviseur coördinator van de Pedagogische Begeleidingsdienst van het GO!, in haar toespraak tijdens de viering. Hoewel we in een maatschappij leven die vaak prestatiegericht is, komen in het GO! andere waarden naar voor zoals verdraagzaamheid, creativiteit, eerlijkheid, mondigheid, openheid van geest, betrokkenheid en gelijkwaardigheid. Kortom, leerlingen die sociaal geliefd zijn bij leerkrachten en medeleerlingen, verdienen een pluim, zo besloot ze.

Drie Syrische asielzoekers zorgden met aangepaste Koerdische muziek voor intermezzo's.

Volgende leerlingen werden gehuldigd:

Franne Cloet (BS De Vierboete Nieuwpoort), **Fébe Corneillie** (BS W'Jzer Diksmuide), **Ranyah Douifi** (BS De Vierboete Nieuwpoort Bad), **Brent Geryl** (BS De Letterzee Koksyde) **Edison Krasniqui** (BS De Tuimelaar De Panne), **Adna Sunje** (BS De Mote Ieper), **Amber Verkruyse** (BS 't Wilgenhof Vlamertinge), **Tessa Verstraete** (BS Ter Elzen Wijtschate), **Zita Worm** (BS De Ster Poperinge), **Florian Coelus** (BUBAO De Kim Diksmuide), **Shaggy Deleu**, (BUBAO De Klaproos Zillebeke), **Brandon Marboux** (BUBAO De Vierterre Koksyde), **Brent Debruyn**e (Atheneum Ieper), **Wendy Dronsart** (Atheneum Nieuwpoort), **Jana Labeau** (Technisch Atheneum Diksmuide), **Marie Loose** (Atheneum Veurne), **Joachim Van Dijck** (Technisch Atheneum Ieper), **Robin Bonte** (CLB Nieuwpoort - Pervijze), **Natalia Beernaert** (Cervo-Go De Panne), **Emma Depoorter** (Cervo Go Ieper), **Kevin Catteau** (Inter-naat'Otel Diksmuide).

Al deze leerlingen ontvingen omwille van hun verdiensten een waardebon en enkele geschenken geschikt voor de dagelijkse schoolpraktijk. Ook een oorkonde als blijvende herinnering ontworpen door een lid van onze vereniging: de kunstenaar Eddy Westerduin.

De receptie werd verzorgd door de leerlingen van het eerste en tweede leerjaar van de tweede graad Voeding Verzorging Atheneum Nieuwpoort onder de kundige leiding van hun lerare Ann Dekeyser.

Annie Decler
Vrienden van het Gemeenschapsonderwijs Westhoek

Vrienden van het GO! Westhoek

contactpersoon: Annie Decler

14° Artilleriestraat 7, 8600 Diksmuide

Tel. 051 50 15 33 | vriendengo.westhoek@gmail.com

Lentefeest Koekelare

6-jarigen uit de regio's Diksmuide, Gistel, Keiem, Koekelare, Leke en Oudenburg

Donderdag 14 mei 2015

Feestzaal De Balluchon Koekelare

Oei, ik (wij) groeien!

46ste maal lentefeest met 48 feestelingen

Bescheiden gestart in 1969 op initiatief van wijlen Yves Castry, groeide het feest jaar na jaar. De toenmalige deken van Gistel uitte destijds in het parochieblad zijn verontwaardiging dat sommige ouders hun kind op raad van Humanistisch Verbond beletten haar/zijn eerste communie te doen en dat dit 'feest' daarenboven doorging in de staatsschool, op kosten van de gemeenschap dus!

Maar tijden veranderen. Nog diezelfde avond van 14 mei meldde de nieuwslezer tijdens het TV1-journaal van 19u dat er steeds meer lentefeesten georganiseerd worden. Een gezonde evolutie, als je het mij vraagt!

Thema van het feest: "Oei, ik groei". Vandaag mochten we, tot spijt van wie het benijdt, 48 feestelingen uit de regio Koekelare, Diksmuide, Keiem, Gistel en Oudenburg verwelkomen. Begeleid door feestelijk klokkengelui (zal wel niet voor ons geweest zijn) stroomden de feestelingen en hun familie de gemeentelijke feestzaal "De Balluchon" binnen. De kleine mensjes glunderden in hun beste pakje of kledje: zij waren immers de ster van de dag.

De juffen Liesbeth Destickere, Sylvie Gobrecht en Sylvie Osstyn lieten hun jonge acteurs en actrices het thema 'Groeien' opvoeren. Het is een open deur intrappen, maar

hoeft het nog gezegd dat de verschillende optredens gewoon spontaan, zuiver, (h)eerlijk, kortom schitterend waren? Het vaak spontane applaus was er het bewijs van.

Tijdens het tweede deel kregen de feestelingen dan eindelijk hun medaille omgehangen en de geschenken, netjes verpakt in een rugzak. Daarna volgde het bezinningsmoment afgesloten met de vriendschapsketen op muziek van het vredeslied van Beethoven.

Het geheel werd aan mekaar gepraat door onze nieuwe presentator Chris Vandecasteele. Rudy Maenhout zorgde vanuit zijn verborgen plaats weer voor de feilloze klank- en beeldbegeleiding.

Voorzitter André Laveyne mocht terecht fier deze medewerkers bedanken en ook de scouts van het 33e FOS (federatie open scoutisme) Navajo's voor hun logistieke ondersteuning tijdens de receptie. De juffen werden nog in de bloemetjes gezet en twee oudgedienden, Katrien Claeys (gewezen juf moraal KTA Koekelare) en ondergetekende werden met een passend geschenk uitgewuifd.

De receptie rondde het geheel smakelijk af.

*Freddy Sandra,
HVVOVM Koekelare-Diksmuide*

Lentefeest Westhoek

Zaterdag 25 april 2015
Casino Koksijde

Feest Vrijzinnige Jeugd Westhoek

Zaterdag 23 mei 2015
Casino Koksijde

In de kijker

Traditiegetrouw zijn de maanden april en mei de momenten om onze vrijzinnige jongerenfeesten, namelijk het Lentefeest voor de 6-jarigen en voor de 12-jarigen het Feest Vrijzinnige Jeugd te organiseren. Het moment dan ook om even een gesprek te voeren met de voor HVV / OVM Westhoek stuwende krachten achter deze feesten, Sofie Deboeuf (coördinator voor het LF) en Ann Cordy (coördinator voor het FVJ)

Ann en Sofie, kunnen jullie je voor onze lezers even voorstellen.

SOFIE Ik ben 39 jaar, van opleiding kleuterleidster en leerkracht NCZ en geef les in de basisschool 'De Tuimelaar' van het Gemeenschapsonderwijs De Panne, tevens ook in het BSGO de Vierboete in Nieuwpoort en in de Letterzee in Koksijde alsook in de afdeling van het bijzonder onderwijs MPI de Vierterre in Koksijde. Ben getrouwd met Ann en hebben samen twee dochters, Mirthe en Fé.

ANN Ik ben 57 en van opleiding lerares lager onderwijs met vermelding zedenleer. Mijn uurrooster ligt in het Gemeentelijk Onderwijs, namelijk in de Scholengroep Strand en Polder, in de scholen van Oostduinkerke en Snaaskerke. Ben gehuwd met Ronny en moeder van 2 volwassen zonen.

Vanwaar je engagement om leerkracht NCZ te worden?

SOFIE Ik heb zelf altijd zedenleer gevolgd en het was voor mij als kind altijd uitkijken naar die lessen, daarom vind ik het heel leuk nu zelf dit vak te onderwijzen.

ANN Het was voor mij eerder een engagement om in het vak te blijven. In het begin was het een kwestie om aan het werk te geraken. Gaandeweg kreeg ik inzicht in het vak en in het nut ervan. In deze tijd staan niet zoveel mensen stil bij het waarom van hun eigen gedachten en gedragingen. Zovelen verwachten bij anderen dezelfde waarden als zij die ze zichzelf eigen maakten. Dat is niet evident. Jonge mensen, kinderen moeten eigenlijk een beetje met de neus een probleem aangewreven worden, om erover te gaan denken, discussiëren en veel later hierdoor een waarde voor zichzelf te gaan ontwikkelen. Het feit dat wij de kinderen 6 jaar in de klas krijgen maakt dat wij een evolutie zien in het aanmaken van die waarden. Dat is wat ons vak zo boeiend maakt.

Ann Cordy

Sofie Deboeuf

Wat denk je over het LEF (Levensbeschouwing, Ethiek & Filosofie voor iedereen) - voorstel als vervanging van de les NCZ?

SOFIE Het is niet omdat het een nieuwe invulling zou zijn van ons takenpakket, maar ik vind dit zeker geen goed idee, het is volgens mij belangrijk om de eigenheid van elke levensbeschouwing te kunnen behouden.

ANN Ik sluit mij volledig aan bij de stelling van Sofie.

Wat zijn de doelstellingen van de les zedenleer, welke primeert voor jullie?

SOFIE Ik probeer vooral tijdens de lessen het empathisch vermogen van mijn leerlingen te verhogen.

ANN Doelstellingen voor het vak zedenleer? Een heel boek vol: themavelden, procesdoelen enz. Ik denk dat we als grote opdracht hebben om de kinderen aan het denken te zetten over zichzelf, de anderen en de wereld. Dat we samen moeten streven naar geluk hier en nu, zonder ons teveel te laten beïnvloeden door modes, rages en luide roepers. Hiervoor gebruik ik het citaat van Poincaré, dat altijd in de klas hangt en ook zo mooi op de muur in ons nieuw Vrijzinnig Ontmoetingscentrum staat uitgeschreven.

Werk je samen met collega's van andere levensbeschouwingen?

SOFIE Jazeker, elk schooljaar werken we samen een tweetal projecten uit. Ik moet zeggen dat dit in heel nauwe samenwerking verloopt.

ANN Dat gebeurt al een hele tijd, voor acties zoals solidariteitsdagen en zo. Wij vinden het leuk en belangrijk om het gemeenschappelijke te tonen liever dan onze verschillen. Maar sinds kort zijn we door onze inspecties verplicht om samen lessen te geven en ook op levensbeschouwelijk

vlak. Om kennis te maken met andere levensbeschouwingen. Eerlijk gezegd vind ik dat moeilijk: ten eerste weten de kinderen nog niet wie ze zelf zijn en wat hun mening is en ten tweede, ik zou niet graag hebben dat kinderen in verwarring gebracht worden door wat er tijdens zo'n les aangereikt wordt.

Is er een evolutie in de aanpak en invulling voor het LF - FVJ anno 2015?

SOFIE Ja hoor, vooral de eigen inbreng van de kinderen proberen we zoveel mogelijk te stimuleren, zij moeten het immers zelf invullen en leren zo de problemen in te schatten. Tevens zijn ze fier dat ze toch iets kunnen tonen naar de ouders en grootouders toe, dat ze dit zelf ingevuld hebben.

ANN Doordat er zoveel leerlingen (en daar zijn we blij om) willen deelnemen aan onze feesten en omdat er niet meer dan 400 man in het Casino van Koksijde kan, zijn we genoodzaakt om twee feesten op dezelfde morgen te houden. Twee Lentefeesten en twee Feesten Vrijzinnige Jeugd. Hierdoor zijn we wel verplicht geweest om het grote toneel van het FVJ af te schaffen. We hebben het vervangen door iets wat de kinderen zelf kiezen. Kort en goed.

Wat zou er in het onderwijs moeten veranderen om de invulling van je takenpakket te vergemakkelijken en of aantrekkelijker te maken?

SOFIE Vooral minder papierwerk (= beknopte lesvoorbereidingen), een eigen plekje/klasje is leuker dan elke 50 min

in iemand anders zijn klas te moeten lesgeven ... helaas is dit toekomstmuziek daar er wegens de besparingen geen lokalen voor de levensbeschouwelijke vakken meer voorzien zijn.

ANN Vaak hoor ik collega's klagen, de één krijgt weinig materiaal, de ander moet lesgeven in een veel te klein lokaal, nog een ander heeft zelfs geen klas. Ikzelf mag over deze zaken zeker niet klagen. Ik ben nu aan het einde van mijn loopbaan en weet hoe verrijkend lessen zedenleer wel kunnen zijn voor de persoonlijkheid van de kinderen. Ik vind het wel jammer dat niet iedereen dat inziet. Er werd zelfs geopperd om de lessen levensbeschouwelijke vakken in het officiële onderwijs helemaal af te schaffen. Van wie zouden onze kinderen dan over vrijzinnigheid leren?

Welke dromen hebben jullie nog?

SOFIE Dat ik nog vele jaren met veel enthousiasme mijn job kan blijven doen en uiteraard mijn hobby blijven beoefenen, heb namelijk twee eigen paarden waarmee ik ga wandelen in de duinen en aan zee en waarmee ik dresuurlessen volg.

ANN Eenvoudig, gelukkig blijven en dat ik ooit oma mag worden.

Bedankt Sofie en Ann voor deze babbel.

Marc Van Muylem

Werking HWV/OVM Westhoek

Als Oudervereniging voor de Moraal willen wij een band smeden tussen ouders, grootouders, leerkrachten, leerlingen en iedereen die begaan is met de lessen zedenleer opdat de morele vorming van de jeugd in een open geest vooropgesteld wordt. Daarbij kan het kind op weg geholpen worden om zelf normen en waarden te ontdekken en zo een zelfstandig en kritisch ingesteld mens te worden.

Om deze doelstelling kracht bij te zetten, organiseren wij een brede waaier aan informatieve, educatieve, culturele, sociale en recreatieve activiteiten waaronder de bekende Lentefeesten en Feesten voor de Vrijzinnige Jeugd, respectievelijk voor de 6- en 12-jarigen, het Joelfeest en de voordrachten "Op zondag in gesprek ..." in het VOC de koepel-Westhoek in de Houtsaegerlaan 21 te Koksijde.

Voor de organisatie hiervan dienen wij op de nodige vrijwilligers te kunnen rekenen.

Wij doen dan ook een OPROEP naar NIEUWE BESTUURSLEDEN en VRIJWILLIGERS die de werking van de Oudervereniging voor de Moraal hier in de Westhoek willen ondersteunen, zodat zowel de leerlingen als leerkrachten NCZ op de nodige steun kunnen blijven rekenen.

Geïnteresseerden kunnen zich melden bij:

Marc Van Muylem

secretaris/penningmeester HWV/OVM
vanmuylem@skynet.be

JAARPLANNING - DEADLINES
Respecteer deze deadlines voor het
toesturen van gegevens:
2015
Editie oktober-november-december
Zondag 23 augustus
2016
Editie januari-februari-maart
Zondag 22 november

VOC de koepel - Westhoek
Houtsaegerlaan 21, 8670 Koksijde
Tel. 058 51 90 94
Gsm 0498 56 61 30
vanmuylem@skynet.be

huisvandeMens Diksmuide
Esenweg 30, 8600 Diksmuide
Tel. 051 55 01 60
diksmuide@demens.nu
www.demens.nu

Willemsfonds Koekelare
contactpersoon: André Laveyne
Brugse Heirweg 17
8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

Willemsfonds Nieuwpoort
contactpersoon: Maurice
Bellefroid, Recollettenstraat 41,
8620 Nieuwpoort | Tel. 058 23 60 56
Gsm 0475 66 43 42
info@willemsfondsnieuwpoort.be

Willemsfonds Veurne-De Panne
contactpersoon: Ivan Winnock
Sasstraat 7, 8630 Veurne
Tel. 058 31 23 57
ivan.winnock@skynet.be

Vrienden van het GO! Westhoek
contactpersoon: Annie Decler
14^e Artilleriestraat 7
8600 Diksmuide
Tel. 051 50 15 33
vriendengo.westhoek@gmail.com

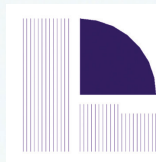
HVV/OVM Westhoek
contactpersoon:
Ann Cordy
Dennenlaan 38, 8400 Oostende
Tel. 059 80 80 56
ann.cordy@gmail.com

HVV/OVM Koekelare-Diksmuide
contactpersoon:
André Laveyne
Brugse Heirweg 17
8680 Koekelare
Tel. 051 58 07 41
andre.laveyne1@telenet.be

**Uitstraling permanente vorming
Westkust**
contactpersoon:
Marc Mortier
Astridplein 3-401
8670 Koksijde
Gsm 0475 97 21 98
marc-mortier@telenet.be

Comité vzw Panne Instituut
contactpersoon:
Eddy Deboyser
Duinhoekstraat 98
8660 De Panne
Tel. 058 41 22 19
Gsm 0473 89 39 14
deboyser.eddy@skynet.be

**Vermeylenfonds
Koksijde-Oostduinkerke**
contactpersoon: Maurits
De Picker, Koninklijke Baan
190A/301, 8670 Koksijde
Gsm 0477 29 38 37
depicker.maurits@skynet.be